

ئابدۇللا ئېلى

سۆيىش يادنامىسى

شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى

ئابدۇللا ئېلى

سۆيگۈ يادنامىسى

شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى

图书在版编目(CIP)数据

爱情碑铭/阿布都拉·艾力著. —乌鲁木齐:
新疆人民出版社, 2002. 8

ISBN 7—228—07388—6

I. 爱... II. 阿... III. 诗歌—作品集—中国—当代—
维吾尔语(中国少数民族语言) IV. I 227

中国版本图书馆 CIP 数据核字(2002)第 053630 号

责任编辑:艾则孜·吐尔迪

封面设计:艾克拜尔·沙力

责任校对:阿达来提·买合苏提

爱情碑铭 (维吾尔文) 阿布都拉·艾力 著

新疆人民出版社出版

(乌鲁木齐市解放南路 348 号 邮政编码:830001)

新疆新华书店发行

乌鲁木齐市晓名纸品印刷有限公司

787×1092 毫米 32 开本 3.75 印张 2 插页

2002 年 8 月 第 1 版 2002 年 8 月第 1 次印刷

印数:1—3000

ISBN7—228—07388—6/I. 2637 定价:7.00 元

دۇنيا بىر كارىۋات، بىز ئۇنىڭدا رەڭدار چۈش كۆرگۈچىلەرمىز.
بىز بۇ چۈشلەر قوينىدىكى ماكان، زاماننىڭ ئوخشاشمىغان
نۇقتىلىرىدا خۇدا بىلەن كۆرۈشۈپ تۇرىمىز. خۇدادىن كەلگەن
ۋەھىيلەر سىرلىقلىقى بىلەن گۈزەللەشكەن مەۋجۇتلۇقىمىزنى
چەكسىزلىككە ئۇلاشتۇرىدۇ. مېنىڭ شېئىرلىرىم ئاشۇ ۋەھىيلەر
جۇغلانمىسىنىڭ قەلبىمدىكى چوغلنىشى، روھىمنىڭ زاھىرلىق بىلەن
باتىنلىق چېگرىسىدىكى پارتلىشىدۇر...
بۇ كىتابىمنى دادام ئېلىجان ھوشۇر ۋە ئاپام ئايشەمگە ھۆرمەت
بىلەن بېغىشلايمەن.

ئاپتونىڭ قىسقىچە تەرجىمىھالى

ياش شائىر ئابدۇللا ئېلى 1974 - يىلى 11 - ئايدا ئونس ناھىيىسىنىڭ چاغراق يېزىسىدا ئوقۇتقۇچى ئائىلىسىدە تۇغۇلغان باشلانغۇچ، ئوتتۇرا مەكتەپلەرنى ئۆز يېزىسىدا تاماملىغان. 1993 يىلى ئاقسۇ دارىلمۇئەللىمىنى پۈتتۈرۈپ، ئۆز يېزىسىدە ئوقۇتقۇچىلىققا تەقسىم قىلىنغان. 1997 - يىلىدىن 1999 - يىلىغىچە شىنجاڭ مائارىپ ئىنستىتۇتى تىل - ئەدەبىيات فاكۇلتېتى تولۇق كۇرستا بىلىم ئاشۇرغان. ھازىر ئونسۇ ناھىيە ساۋاپچى ئوتتۇرا مەكتىپىدە ئىشلەۋاتىدۇ.

ئابدۇللا ئېلى 1991 - يىلى «ئىشچىلار ۋاقىت گېزىتى» دە ئېلان قىلىنغان «قەلبىمدە بار بۈيۈك ئىستەكلەر» ناملىق شېئىرى بىلەن ئىجادىيەت سېپىگە كىرىپ كەلگەن بولۇپ، ھازىرغىچە ئاپتونو رايونىمىزدىكى ھەرقايسى مەتبۇئاتلاردا 200 پارچىغا يېقىن شېئىر ھېكايە، نەسر، ئەدەبىي ئوبزور، ئىلمى ۋە نەزەرىيىۋى ماقالىلەر ئىجتىمائىي تېمىدىكى ماقالىلىرى ئېلان قىلىنغان. «شىنجاڭ ياشلىرى» دىكى بىر تۈركۈم ماقالىلىرى ئوقۇرمەنلەر ئارىسىدا كۈچلۈك تەسىر پەيدا قىلغان.

ئۇ ھازىر ئاقسۇ ۋىلايەتلىك يازغۇچىلار جەمئىيىتىنىڭ ئەزاسى

مۇندەرىجە

- 1 ئۈچىنچى لىرىكا
- 2 ئەسلىمە ۋە مەن
- 3 تەزكىرە
- 4 ئاي ماريغان ھېلىقى ئاخشام
- 5 قۇم ئادەم ناخشىسى
- 6 يۇلتۇز تىلەش
- 7 ئوقۇتقۇچىلارغا سالام
- 8 مىسراغا يوشۇردۇم ئۇنسۇز سۆيۈشنى
- 9 باھار يامغۇرى
- 10 ناخشا ئېيتتىم بۈگۈنمۇ يەنە
- 11 قىشتىكى تومۇز
- 12 يىتكەن ياشلىق
- 13 ئۇيغۇر قىزىغا
- 14 تاقەتسىز ئۈندەش
- 15 قەلبىمدىن ئوقچىدۇ خىيالچان سادا
- 16 تورغاي قىسسىسى
- 17 مۇمكىنسىز كۈتۈش
- 19 ئۈچىنچى كۆرۈنۈش
- 20 ئايلىنىش
- 21 ئەقىدەمنى بەرگىن قايتۇرۇپ
- 22 تېلېفون كۈتۈش
- 23 سەپەر
- 25 تونۇشۇش

- 26 سەن قەلبىمدە نازاكەتلىك پەرىزات
- 27 ئۆزىنى ئىزدەش
- 28 سەرگۈزەشت
- 29 يېڭىلىنىش
- 31 ئويغاق ياتقان خىياللار
- 32 گۈگۈم ناخشىسى
- 33 يېگانە ئۆي
- 34 نىسپىيلىك
- 35 قاناتسىز پەرۋاز
- 38 ستېرېئولۇق بوشلۇق
- 39 باياۋانغا قايتىش
- 40 سىلكىنىش
- 41 كېسىشكەن نۇرلار
- 42 سۈزۈلگەن سۈبھى
- 43 تۇغۇمغا قايتىش
- 44 قەلبىمگە سىغمايدۇ ھەسرەت دېڭىزى
- 45 ئىنتىلىش
- 46 كەچكۈز لىرىكىسى
- 47 سۆيگۈمىزدە قىشقا ئورۇن بەرمەيلى
- 48 قىينالمايلى ئەمدى بۇنچىلا
- 49 مەنتىقىدۇر بۇمۇ ئۆزگىچە
- 50 ئاي ئاخىرى
- 51 سەھەردىكى چۈش
- 52 پارچىلىنىش
- 53 قىرقلغان سۈكۈت
- 54 يۇيۇلۇش

- 55 كېسەل
- 56 مەن قۇشۇڭمەن، سېنى ئىزدەپ ھارمىغان
- 57 قاسراق لىرىكىسى
- 58 خوش دېمىگىن، خوشلاشما مەندىن
- 59 ھايات پەلسەپىسى
- 60 بېلىقچى رىۋايىتى
- 62 ۋۇجۇد ئىركىسى
- 63 كېچىدىكى سېغىنىش
- 64 يامغۇردىكى سۆيگۈ
- 65 مېنى سۆيۈپ قالغاندەكلا قىلسەن
- 66 ئىككىنچى تۇغۇلۇش
- 67 ئايرىلساقمۇ ۋەلېكىن ئايرىلمىدى قەلبىمىز
- 68 ئازاب تېۋىنىشلىرى
- 69 جانان قەسىدىسى
- 70 ۋىسالىسىز سۆيگۈ
- 71 ئون ئالتىنچى لىرىكا
- 73 تالڭ لىرىكىسى
- 74 مىسرالىرىم گۈزەل تېز سىزما
- 75 سوراپ يۈرمە مېنى قايتىلاپ
- 76 سېنىتەبىرنىڭ ئوتتۇز بىرىگە تېز سىزما
- 77 خىلۋەتتىكى جۈپ ئورۇندۇقتا
- 78 ھىجران نەشۋىسى
- 79 سېنىڭ ئاشۇ خاپىلاشلىرىڭ
- 80 شائىرلىقىم ئەمەس ئەپسانە
- 81 ئويۇلاقتا تۇغۇلغان سۆيگۈ
- 82 ئازاب كۈيى

- 83 كۆمۈلمەس ئىز
- 84 ۋەتەن قەدرى
- 85 مەن شەھەردىن يىراق بىر جايدا
- 87 بوۋاي، دەرەخ، مەن
- 88 ياشلىق سۆيگۈسى
- 89 شاراب بەندىسى
- 90 ئەجەل تەشۋىشى
- 91 قەلبىم گويا خروستالدەك يالتىراق
- 92 كېچىدىكى شائىر
- 93 غىلاب بەندىسى
- 94 توپ سېتىش بازىرى
- 96 مىسرالىرىم سىلەرگە سوۋغات
- 97 يىگىرمە بەش يېشىغا
- 98 شېئىر ۋە مەن
- 99 چاقىلىقتا بىر يۈرەك قالدى
- 100 سەھرادىكى شائىر مۇئەللىم
- 101 ئاياللار ئىستېلاسى
- 103 كىملىكىم
- 104 ھامىلە
- 105 ئەلۋىدا، شائىر ئاكا
- 107 ئون بىرىنچى دېكابىر خاتىرىسىگە
- 108 قار ياغماقتا كۈچىغا
- 110 سۆيگۈ يادنامىسى

ئۈچىنچى لىرىكا

دىلىمگە رەڭ بەرگەن ئون سەككىز يېشىم
ئىدىڭغۇ سۆيۈملۈك، گۈزەل شۇ قەدەر.
يۈرەكنى ئازابلان ئۇرىسەن خەنجەر،
تۈنلەردە يولۇقساڭ چۈشۈمگە ئەگەر.

بىلمەستىن ھاياتنىڭ قىسمەتلىرىنى،
تەنھالىق ياتلاشتى ئوتلۇق كۈي بىلەن.
پۈتۈلدى ياشلىقنىڭ ئاپئاق بېتىگە
يېڭى بىر ھېكايەت يېڭى ئوي بىلەن.

ۋاقىتقا ئەگىشىپ ئۆتەر كەچمىشىم،
جىلغىلار بويلىغان بەگۋاش ئېقىنىدەك.
بۇ ئاددىي پەلسەپە، ئۆلەرمەن بىر كۈن،
دانتىسنىڭ ئوقىنى يېگەن پۈشكىنىدەك.

ئەسلىمە ۋە مەن

باغ ئارىلاپ چىمەنلەرنى كەزگەندە،
مەيىن شامال سۆيۈپ ئۆتتى يۈزۈمنى.
كۆڭۈل پىنھان بىر تىترەشنى سەزگەندە،
ئەيىلىدىم گۇناھكار دەپ ئۆزۈمنى.

گىياھلاردا چاقناپ تۇرغان شەبەنەملەر
بەلكىم ئاشۇ ناتىۋاننىڭ كۆز يېشى.
تۆكۈلگەندۇ ئىزتىراپلىق يۈرەكتىن،
ئازابلارغا تولغان بولسا ئۆتمۈشى.

مەيۈس باقار چوڭقۇر خىيال سۈرگەنچە،
بىر چاغلاردا قايناپ تۇرغان شوخ بۇلاق.
ياشلىقىمنى ئەللەيلىگەن قىسمەتتىن
چۆچەك توقۇپ شىۋىرلايدۇ تۆت قۇلاق.

ئويلىدىم مەن: «دولقۇنىدا ھاياتنىڭ
چۆمۈلگەندۇ تالاي قېتىم ئۇ يەنە» .
كېتىپ قالدىم ئەلەم بىلەن ئاستىلا،
خەيرىلەشتى مەجنۇتتالار سۇسقىنە.

تەزكىرە

ئۆتتى يىللار مىڭلاپ، مىليونلاپ،
دەستە - دەستە پۈتۈلدى تارىخ.
تەكلىماكان، تەڭرىتاغلىرى
تالاي - تالاي قىسمەتكە شاھىت.

سۆزلەپ بېرەر قۇم بارخانلىرى،
ئوغۇزخاننىڭ يۈرۈشلىرىنى.
ئېيتىشىدۇ رىۋايەت قىلىپ،
ئىسكەندەرنىڭ ئۇرۇشلىرىنى.

دولقۇنلايدۇ تۈمەن دەرياسى،
تارام - تارام قۇيۇلغان ياشتىن.
سۈكۈناتقا تولغان خانىتەڭرى،
ئاچچىق كەچمىش ئۆتكەچكە ياشتىن.

شۇنداق، بۇلار ھەممىسى تارىخ،
بالىلىقى ئويچان بۈگۈننىڭ.
ھەربىر گىياھ، ھەر زەررە تۇپراق
يۈرىكىنىڭ پارىسى ئۇنىڭ.

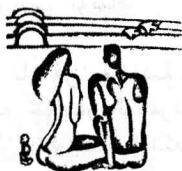
كەچمىشلەرگە بايدۇر بۈگۈنمۇ،
سۆزلەپ بەرسە چۆللەر ئەگەردە.
خۇددى مورگان ئېيتىپ ئۆتكەندەك،
«ھاياتلىقنىڭ سىرى بۇ يەردە».

ئاي ماريغان ھېلىقى ئاخشام

ئاي ماريغان ھېلىقى ئاخشام
سۈكۈتلەرگە بەرگەن خاتىمە.
ئورناپ قالغان بىر جۈپ يۈرەككە،
ساپ ھېسلاردىن گۈزەل ئەسلىمە.

ئوتلۇق ۋىسال تىنىقلىرىدا
مۇھەببەتتىن بولغانىدۇق لال.
ھەۋەس بىلەن قالغان زوقلىنىپ،
ياپراقلاردىن ماريغان ھىلال.

يوللىرىمدا شۇنىڭدىن بېرى،
ئۈزۈلمىدى يالقۇنلۇق ناخشام.
ئېسىۋالدىم سۆيگۈدىن تۇمار،
ئاي ماريغان ھېلىقى ئاخشام.

قۇم ئادەم ناخشىسى

تۇرسەن ئونقاشتەك يالتمراپ،
قۇملۇقلار باغرىدىن سۈزۈلۈپ.
زىلال سۇ ھىدلايدۇ جىسمىڭنى،
ئۆتەرسەن پاكلىقتا يۈيۈلۈپ.

ئەسىرلەر ياشىدىڭ گىگانت،
ئالەمنىڭ نەپسىگە سەن شاھىت.
قۇچاقلاپ ياتىسەن قوينۇڭدا
قىل سىغماس ھەقىقەت، بىر تارىخ.

قۇياشنىڭ تەپتىدىن نۇرلىنىپ،
چاقىنىغان رەڭ تۈزۈپ كائىنات.
مۇقەددەس خىسلىتىڭ سېھرىدىن،
ياشىنىغان كۈلكىدە گۈل ھايات.

تۇرسىمۇ بورانلار ھۇۋلىشىپ،
ئېگىلمەس زەبەردەس قەددىڭنى.
مېھرىڭدىن كۆز ئاچقان مەۋجۇدات،
قالدۇرماس سۈت بەرگەن قەرزىڭنى.

چىلىۋەر ئىلاھى كۈيۈڭگە،
يىلتىزنىڭ يالقۇنلۇق كۈي قاتسا.
ئۈزۈلۈپ قالمىسۇن زېمىندا،
قۇملۇقتىن باشلانغان شوخ ناخشا.

يۇلتۇز تىلەش

سەن
ئون سەككىزگە تولغان قىزچاقىتەك،
كۈلۈپ باققىن ماڭا قايتىلاپ.
مۇڭلانمىسۇن ھېسلىرىڭ
تىنىقلىرىم باغرىدا،
چوغ رەڭگىدە كېتەيلى ئېرىپ،
پاك سۆيگۈمىز قالسۇن غۇنچىلاپ.

ئوقۇتقۇچىلارغا سالام

ئالەمدىكى گۈل - گىياھ، بارچە ئەنبەر، مەۋجۇدات،
گۈزەلىككە تۇيۇنغان، قۇياش بىلەن رەڭلىنىپ.
كۆكلەپ كەلدى نەپەسلەر نۇر - زىيادىن مۇقەددەس،
قەلبىلەرگە ھارارەت، ئوتلۇق سۆيگۈ تەڭلىنىپ.

ئوقۇتقۇچى قۇياشتۇر، پارلاۋاتقان توختاۋسىز،
ۋۇجۇدىدا مىڭ قۇياش تەپتى تۇرار يېلىنجاپ.
سېپەلىسە نۇرىنى سەبىيلەرنىڭ دىلىغا،
ئۇ خۇشالدۇر ئالەمچە، چەكمەس ۋايىم ۋە ئازاب.

كۆك بۇلاقتا زەر قۇياش، يەردە بولغاچ باغۋەنلەر،
مەزمۇن تاپقان ھاياتلىق ئەلمىساقىتىن بۈگۈنگە.
بولسا ئەگەر دۇنيادا شەرەپلەرنىڭ ئالىيسى،
ئوقۇتقۇچى لايىقتۇر بۇ شەرەپكە مەڭگۈگە.

مىسراغا يوشۇردۇم ئۇنىسىز سۆيۈشنى

مەن سېنى سۆيەتتىم چەكسىز تېۋىنىپ،
جىسمىڭنى ئۆزۈمگە بىلەتتىم مەبۇد.
مەن سېنى سۆيەتتىم شۇنداق ئەسەبىي،
روھىمنى ساڭىلا قىلىپ تەۋەللۇت.

سەن ئۈچۈن سوقاتتى مەندىكى يۈرەك،
ۋىسالىڭ كۆزىدە يۇلتۇز ساناشقا.
سەن ئۈچۈن ئاقاتتى تومۇردىكى قان،
تۇغانغا پەرۋاسىز دولقۇن ياساشقا.

بولمىدى جەم بولۇش پۇرسىتى ماڭا،
ۋاقىتسىز ئايرىلىپ كەتتۇق پىراققا.
قېپقالدى سۆيگۈمدىن ئاچچىق ئەسلىمە،
ۋۇجۇدۇم ئەلەمدە تولدى پىراققا.

كۈنلىرىم ئالمىشىپ ئۆتسىمۇ رەت - رەت،
بىلىمدىم تەشۋىشسىز تاتلىق كۈلۈشنى.
يازماغان بولسامۇ «يۈز يىل غەربىلىق»،
مىسراغا يوشۇردۇم ئۇنىسىز سۆيۈشنى.

باھار يامغۇرى

ئارچىلىق باغلارنىڭ چېچىنى تاراپ،
چۈشمەكتە سىمىلداپ باھار يامغۇرى.
كۆڭۈللەر ياشرىپ كۈلگەن مەۋجۇدات
شاد بىلەن باقىدۇ گىياھ كۆزلىرى.

ئېگىلىپ نازغىتار يۇمران مەجنۇنتال،
زېمىننىڭ باغرىنى سۆيۈپ قانماققا.
يامغۇردىن گۈزەللىك لىباسى ئارتقاچ،
ئوخشىشىپ قالماقتا لىۋەن قىزچاققا.

پاڭلىقتا لەھەتكە قىلىپ نەزىرە،
چۇرۇقلاپ قۇشلارمۇ كۈلمەكتە خەندەن.
تولدۇرۇپ - تولدۇرۇپ ئالماقتا نەپەس،
ساپ ھاۋا بەھرىدىن سۆيۈنۈپ ماكان.

دىلىمدا ئويغانغان تاتلىق خىياللار
پەر قېقىپ ئۇچماقتا چەكسىز يىراققا.
سەھەردە باشلانغان باھار يامغۇرى
قۇيۇلۇپ بارماقتا جىمىمدە ماڭا.

ناخشا ئېيتتىم بۈگۈنمۇ يەنە

ناخشا ئېيتتىم بۈگۈنمۇ يەنە،
تۇمان باسقان غېرىب كۈلبەمدە.
لەرزىلىرىمغا ساماۋى بىر كۈي
سۇغىرىلغانىدى مېنىڭدە.

ناخشىلىرىم تۇرسىمۇ ياڭراپ،
دەققىتىنى قويماس ھېچنېمە.
تۇمانلارغا كېتەر سىڭىشىپ،
يالغۇز ئۇچقان قۇشتەك جىممىدە.

چۈشلىرىمدە قانچە - قانچە رەت،
كەزگەندىم رەتدار دۇنيانى.
ئىچىپ يۈرگەن ئوچۇم - ئوچۇملاپ،
جانغا راھەت سۈزۈك سۇلارنى.

چۈش ئەمەسكەن رېئاللىق بىراق،
كېچە قوينى تولىسىمۇ چۈشكە.
پايدىخانىلىرىم چېقىلدى بىر - بىر،
ھەۋەسلىرىم كەتتى ئوچۇشكە.

ناخشا ئېيتتىم بۈگۈنمۇ يەنە،
بولمىساممۇ ناخشا خۇمارى.
ئايىغىمدا تۇرار تاشلىنىپ،
مۇھەببەتنىڭ كونا تۇمارى.

قىشتىكى تومۇز

ئايلا نىماقتا ئوت تىنىقلىرىم،
پىرچەڭگىنىڭ ناخشىلىرىغا.
زەر ئۇپۇقتىن يېقىملىق بىر كۈي
چاقىرماقتا ئىلاھ يېنىغا.

تاغ كۆكسىدە پارلىغان قۇياش
كۆزلىرىمگە ئورناشتى بۈگۈن.
نۇر، زىيادىن تىرىلىپ ھەۋەس،
يېشىلمەكتە ئاداققى تۈگۈن.

ئېرىپ كەتتى كۈزدىكى ئۇششۇك،
ئېرىپ كەتتى قەلبىم قارلىرى.
ئوتلۇق دەمدە كەتتى يۈيۈلۈپ،
ئۆتمۈشتىكى سۆيگۈ داغلىرى.

بارماقتىمەن يىراقلاپ ئاستا،
ئىزلىرىمدىن گۈللەر تۆكۈلۈپ.
رەڭدار ھايات ساھىبلىرىدا،
ئامرىقىمنىڭ لېۋىگە سۆيۈپ.

يىتكەن ياشلىق

بەرگەندىم ساڭا يازغان خېتىمنى،
ئورماندىكى ئويغاق ياتقان قۇشلارغا.
تاپشۇرغان ھەم ساڭا بولغان سۆيگۈمنى،
بۇندا ئۆتكەن ئويناق ئەرگە شامالغا.

ئەپسۇس دەيمەن، ئۆكۈنمەن ئۆزۈمدىن،
ئالدامچىكەن ئۇلار ئەسلى ۋاپاسىز.
كەچۈر مېنى، ئوغرىلاندى ياشلىقىم،
قىلىپ قويدۇم پاك سۆيگۈڭنى ساپاسىز.

ئۇيغۇر قىزىغا

يارلىشىڭ سۈزۈك، بىغۇبار،
تەنلىرىڭدىن تارايدۇ ئىپار.
بار كائىنات لىۋەنلىكىڭدىن
سۈلكىتىگە گۈزەللىك قاتار.

نازاكىتىڭ ئاجايىپ تاتلىق،
بويلىرىڭدۇر ھىلال ئاي سىياق.
كۆزلىرىڭدىن چاقىنار ئاتەشلەر،
كىرىپكىڭدۇر جۈپ بەرگى قىياق.

تاقەتسىز ئۈندەش

تۇرۇپ قالدىم ئەجەب تېغىرقاپ،

ئۆز - ئۆزۈمگە قاراپ يۈچۈنلا.

دائىم خىيال سۈرىمەن تەنھا،

كەچمىشىمنى چۈشلەرگە ئوراپ.

ھېچ بىلمىدىم

تۇغۇلدۇممۇ شۇنىڭ ئۈچۈنلا؟

قولۇم بىلەن سالغان كۆچەتتە

چېچەك بارۇ، ئەپسۇس مېۋە يوق.

رەنجىمەيمەن بۇنىڭدىن ئەسلا،

رەنجىش راۋا بولمايدۇ ھەتتا،

غاپىللىقتا

بەك ئۈزىراپ كەتتىغۇ ئۇپۇق.

يىغلىۋالاي

يۈرىكىمنى ئۆرتىدى يىغان،

ھەم

ئۇنىڭدىن تامچىلىدى قان.

ھېلىغىچە كىچىك بالىمەن

ئېمىزگىدىن ئايرىلالمىغان،

ئاھ، قاچانمۇ

يېتىلەرمەن بولۇپ نەۋقىران؟

قەلبىمدىن ئوقچۇيدۇ خىيالچان سادا

قەلبىمدىن ئوقچۇيدۇ خىيالچان سادا،
يۈرەككە مۇڭ تۆكەر كۈيلەرگە توۋلاپ.
تەشنىلىق ئىلىكىدە قىلىدۇ نىدا،
كەچمىشىم قالدۇرغان ئىزلارنى بويلاپ.

پۇچۇلاپ يۈرەكنى ئۆرتەيدۇ پىغان،
سۈكۈتكە مۇپتىلا غۇبارسىز قەلبىم.
توساقلار قورشىغان، چاتقال چىرمىغان،
يوللىرىم كۈرەش دەپ تۇرار بىتىنىم.

كۆزۈمگە ئۇيۇشقان يالقۇنلۇق قۇياش،
پىراق ھەم ئەلەمدە چاچار نۇر - زىيا.
باغلاققا كۆنمىگەن تۈسۈن تاي ئوخشاش،
قەلبىمدىن ئوقچۇيدۇ خىيالچان سادا.

تورغاي قىسىمى

كۈندە تەكرار ئاڭلىنار دائىم
بوز تورغايىنىڭ چۈچۈلاشلىرى،
ئۆزىچىلا سۆزلەيدۇ تىنماي،
بىراق ھېچكىم ئاڭلىماس ئۇنى.
تىللاپ چىقار باشقىنى بىر - بىر
ئاڭلىمىدىڭ سىمفونىيە دەپ،
بەك بىچارە
غەربىلىقتا ئۆتىدۇ كۈنى.
ھۈرپەيگەن پەيلىرى
كۆزىدە ئىڭرىغان پۈتكۈل كائىنات،
بەزىدە ئۆزىگە بېرەر تەسەللى:
«توختىغىن،
گۈزەل ئەمەسمۇ بىزنىڭ بۇ ھايات!»
ئۆگىنىشنى ئويلايدۇ ھامان
شوخ بۇلبۇلنىڭ نەۋ ئاۋازىنى،
ئۆگىنەلمەي تېخى ئاۋارە،
بىراق ئويلار چۈشىدە
شوخ بۇلبۇلنى ئۆزىدەك.

مۇمكىنسىز كۈتۈش

كەل

مېنىڭدىكى سۆيۈملۈك ھېسلار،
ئايدىڭدىكى ئاداققى كۈتۈش
كېچىدىكى نۈردەك تۆكۈلۈش.

كەل

ئۆكسۈپ قالغان غېرىب ئارمانلار،
سۆيۈپ قويغىن لېۋىمگە تاتلىق.
توختات ئەمدى كۆز ياشلىرىڭنى،
ئازابلارنى قاپلىسۇن شادلىق.

كەل

قاشتېشىدەك ئوماق ياتىسراش،
قىزىل چىراغ يېنىپ قالغاندا
يول تاپالماي مەۋھۇم تېڭىرقاش،
تاسادىپىي ئۆزىنى بايقاش.

كەل

بىدارلىقتا مەخپىي تېۋىنىش،
ھاياتلىققا تەكرار يېلىنىش.
ئون سەككىزگە تولغان قىزچاقىدەك،
چۈچۈككىنە مەنىلىك قىيداش،
كوچىدىكى تىلەمچىلەردەك
قائىدىنى يالغاندىن ئاياش.

كەل
كەل تەكرارلان گۈزەل كەچمىشلەر،
سۈرىتىمنى سىزغىن قايتىلاپ.
رەڭ تاللىغىن ياۋايىلىقتىن،
بەتلىرىمنى سۈرتۈپ قوي ساقلاپ.

كەل
كېلىشىڭىدىن تۇغۇلار چوقۇم
كۆزنىكىدىن يېڭى بىر سەھەر.
ئۆز - ئۆزۈمدىن قالارمەن ئېزىپ،
خۇيلىرىمدىن كېتەرەمەن تېزىپ.
يوقىلارمەن شۇچاغ دۇنيادىن
كۈتمىشىمگە يەتكەندە ئەگەر.
كەل...

ئۈچىنچى كۆرۈنۈش

لىۋەنلىكىڭ ئاداشتۇرار كۆزلەرنى،
يوقتىدۇ رىتىمنى ئوت نەپەس.
ئۈۋچى ھېسلار تاراچلايدۇ جىسمىڭنى،
سۈلكىتىڭگە گىرەلىشىپ بىر قەپەس.

ھەر بېقىشنىڭ دىلدا قوزغار قىيامەت،
سېھرىڭ بىرلە ھوشسىزلىنار كائىنات.
شوخ تەبەسسۇم چېلاپ كېلەر پاك سۆيگۈ،
كۈلكە بىلەن سۆيۈملۈكتۈر گۈل ھايات.

مەھكۈمەڭدا ياتار ھەممە تولغىنىپ،
سەنسز توختار مەۋجۇداتنىڭ تىنىقى.
نۇرغا تولار يارالمىشلار سېنىڭدىن،
سەن ئالەمنىڭ ۋېنېراسى، چىرىغى.

ئايلىنىش

ئاداشتۇرۇپ قەدەملىرىمنى
يۈرمەكتىمەن
ستۇدېنت ئوربىتىسىدا.
بىر فوكۇسۇم يېگانە ياتاق،
قالغانلىرى سىنىپ، ئاشخانا.

ئېچىشتۇرار دىماغلىرىمنى
شەنبە پۈتكەن تەۋەررۈك سۈرەت.
ئەسلىسىگە قايتقان گۈزەللەر
دېرىزەمدىن ئۆتۈشەر رەت - رەت.

ئۆكسۈگەندە مۇزلىغان قەلبىم
گاھى - گاھى قويىمەن بەزلەپ.
سۆزلەپ بەرسەم ئازابلىرىمنى
ئىئونىچە تاملارغا سۆزلەپ،
ئېھ، شۇندىلا
ھەسرەتلىرىم قالار يېنىكلەپ.

ئەقىدەمنى بەرگىن قايتۇرۇپ

چىلاپ كەلگەندىڭ سۆيگۈمنى،
يۈرىكىمنىڭ چۈشىنى بۇزۇپ.
ئاللىمىڭدە يۈرسەم تېۋىنىپ،
سىڭىپ كەتتىڭ بوشلۇققا تۈزۈپ.

قەلبىم ئىزدەر تىنىقلىرىڭنى،
كەچمىشلىرىم بېتىنى كېزىپ.
لىۋەنلىكىڭ قىلغاندا ئەسىر،
خىياللىرىم قالدۇ ئېزىپ.

بولغىنىمدا قېشىڭدا زاھىر،
سوغ نەزىرىڭ تۇرار تاشلىنىپ.
جىمجىتقىنا ئۇزارمەن ئۇندا،
چوقانلىرىم قالار ياشلىنىپ.

يىغلاتمىغىن تەبىئىتىمنى،
چاڭقاقلىقىم كەتسۇن تويۇنۇپ.
يا مېھرىبان ئىلاھى سۈپەت
ئەقىدەمنى بەرگىن قايتۇرۇپ.

تېلېفون كۈتۈش

ئازابلىقتۇر، ئازابلىق بۈگۈن
ئۇزۇن يوللۇق تېلېفون كۈتۈش،
ھەسرىتىڭنى ئىچىڭگە يۈتۈش.

خىيالىڭنى قويار ئەللەيلەپ
گىرەلەشكەن تېلېفون سىمى.
يىراقتىكى سۆيۈملۈك بىر خەت
ئۇچۇپ كېلىپ قالسا ناۋادا
تېپىچەكلەيسەن ئۇتتۇپ ھەممىنى،
يادلايسەن ئاچمايلا ئۇنى.
دولقۇنلىتىپ تىنىقلىرىڭنى،
تىۋىنىشنى يوللايسەن تېزدىن،
سەھرادىكى ئېكرانلىرىڭغا
تېۋىشىڭنى چېكىپ قايتىدىن.
كۈتمىگىنىڭ كېلەر گاھىدا
قەلەملىرىڭ قالار كېكەچلەپ،
مۈمكىنلىككە يېقىندۇر بەكلا
سۈرىتىڭنى سىزالماسلىقىڭ.

ئازابلىقتۇر، ئازابلىق بۈگۈن
ئۇزۇن يوللۇق تېلېفون كۈتۈش،
ھەسرىتىڭنى ئىچىڭگە يۈتۈش.

سەپەر

يېشىنىدۇردۇم كۆزلىرىمنى
بالكونغا يۆلەنگەن تونۇش ئاشۇ چاغ،
روھىيەتنىڭ روجەكلىرىدە
سىلىدىم
ئاستا پەپىلەپ،
ئۇيقۇسىنى بۇزدۇم كېچىنىڭ.
مەندىكى خىيال
ئۇچراپ قالدى بۇياقتا
پەردىسىدە گۈگۈمنىڭ،
نەقىشلەنگەن تاش مۇنارلار بوسۇغىسىدا.
توپلانماقتا خاتىرىلىرىمگە
دەقىقىلىك سۈرەتلەر
بوشلۇقلار
چۈچۈك تىلدا توقۇلغان ھېسلار.
كۆردۈم دېرىزىنىڭ يوقۇقلىرىدىن
يالىڭاچلانغان بەدەنلەرنى،
ئەكسىگە قايتقان رېتىملارنى.
كېچىدىكى چىراغ نۇرىدا
يالغۇز ئولتۇرغان تىلەمچىنى ھەم.
قاياقتىندۇر
ئاڭلىنىدۇ ئەنسىز مۇناجات،
تاپماقچىدەك
ساتماقچىدەك.
سىرتماقتا ئېلىنغان ھايات،
ئۇ ئەمەستۇر مېنىڭ كۆلەڭگەم.

قېنىم ئوخشاش ئەمەستۇر ئەسلى،
 چۈشلەر ئاتا قىلسا ناۋادا
 تېپىپچەكلىگەن تىنىقلىرىمدا
 يۈرىكىمنى قىلىمەن قەتلى.
 يىغىۋەتتىم گەردىشىمنى،
 قۇلۇپلىدىم ھەم
 تاپتىن چىققان خىياللىرىمنى.
 قىيا ئاچقان دېرىزە يۈزى
 نىگاتىپنى بەردى قايتۇرۇپ،
 يۈيۈۋېدىم روھىمنى نۇردا،
 سىڭىپ كەتتىم
 كارىدورنىڭ جىمجىتلىقىغا.

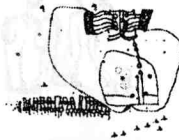
تونۇشۇش

چىرايلاردا مەۋھۇم تەبەسسۇم،
ھۆكۈم سۈرەر ئېغىر سۈكۈنات.
يۈرەكلەرنى تىڭشاپ قەلبىلەر،
ئۆتكۈزۈشەر تۇنجى رەت پارات.

ئۇچقۇندايدۇ كۆزلەردە بىر ئوت،
ئىزدەپ چىقار سۆيگۈگە تەخت.
چۇلغۇۋالار تاتلىق خىياللار،
روھلار كۈتەر تۇيۇنغان بەخت.

ئالماشقاندا ھېسلا دولقۇنى،
ئېھ، تارتىنىش كېتىدۇ ئۇزاپ.
نازى بىلەن كۈلەر شوخ سۆيگۈ،
ئۇچرىمايدۇ دىللارغا ئازاب.

سىڭىشىدۇ يۈرەك يۈرەككە،
بولار ئالەم ۋاقىتسىز بېھوش.
تۇغۇلغاندا قايتا تۇرىلىپ،
بىرلا پەقەت ئىككىمىز تونۇش.

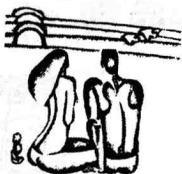

سەن قەلبىمدە نازاكەتلىك پەرىزات

چاقناپ تۇرار كۆزلىرىڭدىن تەبەسسۇم،
غەمگە پاتقان قەلبىلەرنى ئويغىتىپ.
ھىجرانلاردا قىيناپ ئۆتەر گۈل ھۆسننىڭ،
سۆيگۈ ئىزدەپ يۈرگەنلەرنى تولغىتىپ.

سېھرىڭ بىرلە يۈرىكىمنى پۇچۇلاپ،
ۋاقىتسىزلا ئەسىر قىلىدىك مېنىمۇ.
چۈشلىرىمنى كېزىپ يۈرۈپ رەتمۈرەت،
بىدارلىققا مەھكۇم قىلىدىك تۈنىدىمۇ.

زاھىتلاردەك يۇمۇۋالسام كۆزۈمنى،
خىياللىرىم ئۆتكۈزۈشەر چوڭ پارات.
چاراسلايدۇ يۇلتۇزلاردەك سىيمايىڭ،
سەن قەلبىمدە نازاكەتلىك پەرىزات.

ئۆزىنى ئىزدەش

ھاياجان ئەۋجىدە تىترىگەن قەلەم،
توقۇدى جىسمىنى قايتىدىن رەتلەپ.
زۇمرەتتەك خىيالىم قېقىپ پەر قانات،
كەچمىشىم بېتىنى چىقتى سۈرەتلەپ.

نامايان ئەپلەندى ئالدىدا بىر - بىر،
ئىستىھزا ئارىلاش چەككەن ئىزلىرىم.
ئاڭلاندى قۇلىقىم تۈۋىدە تەكرار،
ئۆتمۈشۈم لېنتىسى تارتقان سۆزلىرىم.

تېغىرقاش ئىچىدە قالدىم ئويلىنىپ،
قەلبىمنى ئىگىلەپ ئالدى سۈكۈنات.
ئاختۇرۇپ قۇت - بەخت، كەزىم زورۇقۇپ،
مىڭ ئەپسۇس، ۋاقىتسىز سۇندى جۈپ قانات،

سارغايغان ياپراقتەك تىترىدى جىسمىم،
يۈرىكىم سوقماققا تولدى گۈپۈلدەپ.
خوشلىشىپ ھەممىدىن ئۈنسز رەۋىشتە،
يوقالدىم دۇنيادىن ئۆزۈمنى ئىزدەپ.

سەرگۈزەشت

چېقىنلار دەك تىتىلغان بوشلۇق
ئىسە كەشتە قالدى مۇڭلىنىپ.
ئويغا پاتقان خىيالچان ئۇيۇق
چۇقان سالار ئاچچىق تولغىنىپ.

بۇزغۇنلار دەك ئوماق چېچەكلەر
قۇياشقىلا قالدى ئوخشىشىپ.
جىلۋە قىلدى يالتىراپ، ئەمما
ئالۋۇنلارغا قالدى تۇتىشىپ.

تېنەپ قالغان يۇمران كۈلكىلەر
چۈشلىرىنى تىزدى قايتىدىن.
تېپىپ ئالدى خازان گۈلىنى،
ئېچىلمىغان خىلۋەت دالىدىن.

بوشلۇق ئارا لەيلەپ چېچەكلەر
ئۇيۇق تامان كېتىشتى تۈزۈپ.
يىغلامسىراپ قالدى كۈلكىلەر،
كەڭ دالانىڭ چۈشىنى بۈزۈپ.

يېڭىلىنىش

قاچىلاشقان تونۇش دوقمۇشلار
يۈرىكىمگە ئورناشتى بۈگۈن،
ئېھ، بالىلىق يىتكەن مۇشۇ چاغ.

بىلىۋالدىم ھەممىنى بىردىن،
تارىلارنى قانداق چېكىشنى؟
داۋىنىچىدەك تۇخۇم سىزىشنى.

ئەقىل چىشىم چىقىپ قاپتۇدەك،
(قايسى دوختۇر ئېيتىپ بەرگەندەك).
ماھىيەتنى چۈشەنمەكتىمەن،
كەڭلىك ئارا سىڭىشىپ سۈدەك.
ناخشىلارنىڭ ھامىلدارلىقى
تەترەتمەكتە دولقۇنلىرىمنى،
چۇقانىلىرىم باردى شاخلىنىپ
تۇيۇنمىغان سەبىي بالىدەك.
بەزلەپ قويدۇم گەپۈرمىشىمنى،
ئەسلەپ چىقتىم ئۆزۈمنى قايتا،
يوقلۇقلارغا مىلىنىپ ئۇزاق.
يوق مېنىڭدە مەڭگۈلۈك ئۆكسۈش،
يوق مەڭگۈلۈك كەچۈرۈش ھامان
مەن ئەمەسمەن ھاياتقا توزاق.
ئىچىۋەتتىم ئازابلىرىمنى،
چېقىۋەتتىم
قۇرۇقلۇقتا سۇنغان رومكىنى،

چاقىرىدۇ، چاقىرار ھەممە،
 ھەممىلىكتە چەكسىز ھېچنىمە
 چاقىرماقتا پەقەتلا مېنى...

ئويغاق ياتقان خياللار

(1)

قويۇپ بەردىم خياللىرىمنى
سەيلگە
ئۆتمۈشتىكى يېگانە باغقا.
ئېلىپ كىردى ئۇلار مەن ئۈچۈن
سوۋغا كۆتۈرۈپ
قانسىرىغان يۈرىكىمنى.

(2)

ناخشا ئېيتار پەس، ئەمما ياڭراق
كۆللەردە
سەنىپتا
يۇلتۇزلارنى قۇچاقلىغان قوللىرىم
ئەيب يوقتۇر ئۇلاردا
ۋاراقلاپلا يىلدا بەش قېتىم
كۈنۈپ كەتكەن ئارخىپ ئىشلەشكە.

(3)

مەن توۋلايمەن ياڭراق قەسىدە
ئوتلۇق مەدھىيە
ياق شىراز كۈيى،
سەن يۈرسەن ھاسىرىغىنىڭچە
شېئىرىمغا لايىق ئىزدەپ پالاقلاپ.

گۇگۇم ناخشىسى

تاغ كەينىگە مۆكۈنگەن قۇياش،
يېپىلماقتا قارا دەرپەردە.
ئىزتىراپتا ياتىدۇ ھەممە،
ئاچچىق ئەلەم يالتىرار يەردە.

گىرىمىسمان بوشلۇقلار ئارا
تەكرارلىنار بۇلۇتلار گاھى.
قانسىرىغان تاتراڭغۇ شەپەق
نۇرلار چاچار خىيالەن گاھى.

يۇلتۇزلارمۇ قېلىشقان مەڭدەپ،
يەر ئاسمانغا كەتكەن قوشۇلۇپ.
ئۆكسۈپ - ئۆكسۈپ يىغلايدۇ ئۇپۇق،
ئۆلۈمىگە مۇسبەت تۇتۇپ.

يېگانە ئۆي

ئۇچۇپ يۈرەر يىراق دالدا
شامال تۇغقان مۇڭلۇققىنا كۈي.
جىمجىتقىنا تۇرار يېگانە
كەڭ دالدا مۇڭسىراپ بىر ئۆي.

نەي چالدى چوپان بېرىلىپ،
شېرىن چۈشلەر باغرىدا لەيلەپ.
دولقۇنلىنار بىر ئىللىق ھېسلار،
گاھ كۈۋەجەپ، گاھىدا پەسلەپ.

ئۆتۈپ قالار كارۋانلار گاھ - گاھ،
ئېزىپ قالغان قۇش بالىسىدەك.
جىمجىتقىنا يوقار شۇ سۈپەت،
چۈشەنكىگەن روھ ساپىسىدەك.

بەزلىيەلمەس ئۆزىنى يىراق
يېگانە ئۆي يېگانىلىكتە.
قوشۇلمىدى ئۇدارسىز كۈيگە،
ئاقالمىدى چوپان چۈشىدە.
كارۋان تۈنەپ قويمىدى بىر رەت،
قالدى يەنە يېگانە ئەبەت. . .

نەسىپىلىك

ئىگىسىدىن تىلەپ ئاراملىق
ئايلىنىدۇ بىر خىلدا ھامان،
ئەگەشتۈرۈپ خامان تېشىنى
ۋىجىككىنە ئېشەك بىچارە.

تاپالمىغاچ ھېچبىر ئامانلىق،
يۈرىكىگە قان تولغان سامان.
بەدىلىگە يۈلۈپ بېشىنى
قىلار يىغلاپ ئېشەككە نالە.

قاناسىز پەرۋاز

چىغىر يول

يۈرەر دوقۇرۇپ
قاقشال بولۇپ كەتكەن سۆگەتكە،
ئېزىپ قالغان قۇش چاڭگىسىدەك.

چاپىنى ئۇ يىرتىلىپ كەتكەن
ساداقسىمان كۈمۈش رەڭ نۇرنىڭ.

ئۇيقۇلۇقتا
ئارسىدىن سرغىپ چىققان
ئېلىپبەنىڭ بىر ھەرىپى ئۇ.

خىيال

خىيال
تۆرەلگەنتى دەسلەپ بولۇپ سۇ ھورى،
تۈتەكسىمان ئىس
ھاۋادىكى بىر تال چاڭ،
ئەمىدلىكتە بولدى ئۇ پەقەت
گۈل بەرگىدە يالتىرىغان شەبنەم.

گىرىمىسەن پەردە

سەھەر
خورازلار چېلىشىدۇ

قۇياشنى كولدورما قىلىپ.

گۈگۈم

پاقلار كوركىرشار،

ئاينى تالىشىپ.

كېچە

چاشقانلار كىرتىلدايدۇ،

يۇلتۇزلارغا قارشىپ.

قۇياش

پەرىشتىنىڭ ئالتۇن سائىتى،

ئاي

پەيغەمبەرنىڭ تاماق قاچىسى،

يۇلتۇز

ئالۋاستىنىڭ چاپان تۈگمىسى.

كائىنات

دۈم قويۇلغان قازان تۇۋىدە

ئايان بولدى نارەسىدە تونۇش،

ئۇنتۇپ قالغان خرۇستال چۈشتەك.

گىرەلەشكەن تارقاق بۇلۇتلار

كۆيدۈرمەكتە ھەممىنى،

كۆيدۈرمەكتە

يىغلاۋاتقان دۈمچەك جىگدىنى.

پوشكىلىنى يېمىگەن تېخى

تۆشەكتىكى تىنچ لىچىنكا،

ئىزدەپ كىردى ئۇنىڭ ئانىسى

كۆيۈپ كەتكەن پورەك نېنىسى...

ئاۋازسىز ناخشا

دائىم شۇنداق
ئاڭلىنىدۇ ئاۋازسىز ناخشا
خۇددى ناخشا ئاۋازىدەكلا
تۇرۇپ يوقاپ كېلەر قايتىدىن،
پەرىشتىنىڭ گاز ياغلىقىدەك.

ستېرىئولۇق بوشلۇق

سەن مەن ئەمەس
مەن سەن ئەمەس،
گەر ئىلتىپات قىلسا ئىلاھىم،
چۈشۈپ قالارمىز بىر كۈن ئۈستىمۇ ئۈست. . .

باياۋانغا قايتىش

(1)

يۈگۈرۈپ كېتىۋاتسام
تەكلىماكاندا
ئۇچراپ قالدى ساپال پارچىسى،
تونۇۋالدىم ئۆزۈمنى.

(2)

مەن
تەلەپ قويغاندىم مارسقا
كۈنلەپ قالدى مېنى يەر شارى...

سەلگىنىش

ئايىسىز كېچە مۇڭلۇق رەۋىشتە،
تاشلاپ بەردى ماڭا جۈپ قانات.
خىيالىمنىڭ مامۇق پەيلىرى،
يۈرىكىمدە چېكەتتى پەرياد.

پىلىلدايدۇ ئۈستىلىمدە شام،
تۇتاشتۇرۇپ قۇرلارنى قۇرغا.
لەرزىنىغا چېكەتكە ئۇنى
تۇيۇندۇردى قەلبىمنى نۇرغا.

قوۋزاقلىرىم سويۇلدى بىر - بىر،
شەلپەرىدەك قىزاردى جىسمىم.
پۈتۈن دۇنيا بولدى نامايان،
چىقىپ كەتتى بىر ئىللىق سېزىم.

كۈلگىنىچە گۈزەل خانتەڭرى،
كىرىپ كەلدى ئايىنى قۇچاقلاپ.
توزۇپ كەتتى سەلگىن شاماللار،
ئازابلىرىم چۈشتى تاراسلاپ.

قايتىپ كەتتىم مىسكىن خانەمگە،
ئاي تۇراتتى بىر چەتتە ماراپ.
يىراق ئەمەس ئۇ مەندىن، بىراق
يا قويمىدى ئىسمىمنى سوراپ.

كېسىشكەن نۇرلار

دەسلەپ ئىدى يوللىرىمىز پەرقلىق،
بىر نۇقتىدىن چىققاندىۇق تارلىنىپ.
ھەر ئىككىمىز چېپىشقانتۇق ئالدىراپ،
چاڭقاقلىقتا ۋىسال ئىزدەپ زارىقىپ.

قالدى كۆپ ئىز، ئۆرۈلدى يىل بەتلىرى،
ئەجەب بىر ئىش، قالدۇق بۈگۈن ئۇچرىشىپ.
ھېچقايسىمىز سېزەلمەپتۇق، يوللىرىمىز
قالغانىكەن قاچانلاردۇر تۈتىشىپ.

سۆزۈلگەن سۈبھى

سەن قىزارغان تۆمۈر پارچىسى،
دومنا مەشتە ئېرىپ تاۋلانغان.
مەن ئۇنىڭدا چاقنىغان ئاتەش،
قىزىقىڭدىن ھارارەت ئالغان.
سايە تاشلاپ كېلىدۇ ئاستا
ھەممە نەرسە ئۆزگەرگەن سىياق:

ۋاقىت

سۈرئەت

شەكىل

ھايات!

تۇغۇمغا قايتىش

مەن
ئۇۋىسىنى تاپالمىغان قۇش،
تاپقاندىمۇ
سۇنایلىنىپ ياتالمىغان قۇش.
تىقماقلارغا بۇغۇلغان نەپسىم
مەخلۇقاتىم ئەيلەنگەن بېھوش.

زەنجىرلىرىم يېشىلدى بۈگۈن
گۈلگۈن چىراي روھلار بەستىدە،
بىزەكلەرگە تولغان رەستىدە.
تۈنۈگۈنكى سەبىي كوچىلار
بولۇپ قايتۇ بۈگۈن رەستىدە.

تېپىۋالدىم كېچە بۇ يەردە
مۇھاجىردەك يۈرگەن ئۆزۈمنى.
سىزىپ چىقتىم يولۇمنى قايتا،
تاراپچاندىم ئىمان نۇرىغا،
سۆيۈۋالدىم ئىلاھ قولىغا.

قەلبىمگە سىغمايدۇ ھەسرەت دېڭىزى

خىياللار ئىلكىدە يۈرىمەن تەنھا،
مۇڭلىنىپ ھەسرەتتە ساھىللار بويلاپ.
ۋۇجۇدۇم تىترەيدۇ ھەر چاغ تىنىمىسىز،
گۈگۈمگە يانداشقان كەچمىشنى ئويلاپ.

ئەسلىسىم كۈنلىرىم ئۆتۈپتۇ شۇنداق،
بۇزغۇنلار مەۋجىگە بولۇپ تەقدىرداش.
ئىستىكىم خىيال بوپ قالدغۇ پەقەت،
ھاياتتا ئۆزگىچە قىرغاقلار ياساش.

مەن ئۈچۈن بەربىر شۇ تاپتا ھەممە،
يولۇمنىڭ ئوڭ - سولى، ئەگرىسى، تۈزى.
كۈۋەجەپ توختاۋسىز ئۇيقۇنلار ياساپ،
قەلبىمگە سىغمايدۇ ھەسرەت دېڭىزى.

ئىتتىلىش

سەن
پەلەكتىكى يېگانە سۇمۇرغ
قانات قېقىپ لەرزىان ئۆرلىگەن،
كۆزۈڭ ئىزدەر بىرەر ئارامگاھ
تەشنىلىقتا پەسكە زورۇقۇپ.

مەن
ساڭا قاراپ ئۆسكەن خادا تاش،
تەڭتۇشۇم يوق ئالەمدە پەقەت،
تۇرار جىسمىم تەنھا چوقچىيىپ.
سەن سامادا ئۇچىۋېرىپ
مەن پەلەككە ئۇسىۋېرىپ
ھاردۇق يېتىپ قالار بىزلەرگە،
ئاه

شۇ چاغدا
قالارسەنمۇ ئۈستۈمگە قونۇپ؟!

كەچ كۆز لىرىكىسى

مۇڭلانماقتا پۈتكۈل كائىنات،
ھالسىرايدۇ ئۇنسۇر ئورمانلار.
ئالتۇن رەڭلىك ياپراق لېۋىدە،
يالتىرايدۇ بۈيۈك ئارمانلار.

سۈرلۈك تۈستە تۇرار مەۋجۇدات،
سۇلغۇن ھېسقا ئېلىنىپ قامال.
ياپراقلارنى ئۇچۇرتۇپ ھەريان،
ھۇشقىتىدۇ ئىزغىرىن شامال.

يۇلتۇزلارمۇ قېلىشقان مەڭدەپ،
ئاڭلىنىدۇ رېتىمىسىز تىنىش.
ھۆكۈمراندۇر شۇتاپ ھەممىدە
جىمجىتلىقتا ئېغىر خۇرسىنىش.

سۆيگۈمىزدە قىشقا ئورۇن بەرمەيلى

ئۆكسۈمىسۇن ھېسلىرىمىز گۈل جانان،
سۆيگۈمىزدە قىشقا ئورۇن بەرمەيلى.
يازلا بولسۇن سۆيگۈمىزدە تائەبەت،
دىل سوغۇقى ئىچرە توڭلاپ يۈرمەيلى.

مەزمۇن تاپسۇن كۈنلىرىمىز ئۆزگىچە،
بىر جۈپ يۈرەك خۇشال ئويناپ شادلانسۇن.
سۆيگۈمىزدىن چاقناپ كەتسۇن ئاتەشلەر،
مۇھەببەتلىك ھاياتىمىز ئۆز بولسۇن.

قىينالمايلى ئەمدى بۇنچىلا

قەلبەردە سۆيگۈ ھۆكۈمران،
باراقسانلىق پىنھان يوللاردا.
بىر - بىرىگە قىيماي بېقىشار،
قىز - يىگىتلەر ئىزگۈ ئويلاردا.

دائىم تەنھا يۈردۈم خىلۋەتتە،
سەنمۇ ھامان يۈردۈڭ ھەم شۇنداق.
سۆيگۈمىزنى ئىزھار قىلىشقا،
ئاجىز كەلدى تىلىمىز بىراق.

قىينالمايلى ئەمدى بۇنچىلا،
كەل جۈپلەشسۇن چاڭقىغان لەۋلەر.
سۆيگۈمىزنىڭ شاھىتى بولسۇن،
ۋىسال قۇچقان شۇ گۈزەل دەملەر.

مەنتىقىدۇر بۇمۇ ئۆزگىچە

ئايرىلغاندا ئىككىمىز نىگار،
يۈرەكلەرنى ئۆرتەيدۇ پىغان.
چاك - چاك قىلىپ پاك قەلبلەرنى
چاڭقىتىدۇ رەھىمسىز ھىجران.

گەر ئۇچراشساق تىلغا كەلمەس سۆز،
كۆزلىرىمىز تارتىنار قەۋەت.
ھېسلىرىمىز قايناپ تۇرسىمۇ،
ھۆكۈم سۈرەر سۈكۈتلا پەقەت.

ئەپسۇس، كايىش بولمايدۇ راۋا،
ئەيىب يوقتۇر سەندە يا مەندە.
مەنتىقىدۇر بۇمۇ ئۆزگىچە،
سۆيگۈ تولغان بۇ كەڭ ئالەمدە...

ئاي ئاخىرى

كۈنلەر ئۆتەر ئۈنسز - ئۈمىدسىز،
ئاي ئاخىرى، ئاداققى كۈنى
سايە تاشلاپ كېلىدۇ ئاستا،
يوقلۇقلارنىڭ ئازابلىق قولى.
ئالدىراش مېخىشار ئادەملەر توپى،
موھتاجلىق دەستىدىن نىجاتلىق ئىزدەپ.
تالىنىدۇ ھەر ياققا،
يېتىشمەيدۇ ئۇلارنىڭ پۇلى.
قوزغىيالماس دىلدا قىزىقىش،
باھاردىكى گۈلدەك قىزلار ھەم.
قايتا - قايتا ھېسابلاش قىلىپ
سېتىۋېلىنغان بىر قاچا تائام
بېرەلمەيدۇ تېتىغۇدەك تەم.
پەلەك چاقى
ئازابلارنى چالغىتىپ ئاچچىق،
ئايلىنىشتىن قالدۇ پەسلەپ.
تېلېفونلار سايرار توختىماي،
پوچىركىلار يېزىلار قات - قات،
مۇناسىۋەت تورى بويىچە
با ئويىپىكت چىقىلار ئەسلەپ.
كۈتۈلدى بىر نەرسە
ئۆتكەن ئايدا كۈتۈلگەندەكلا.

سەھەردىكى چۈش

چېقىن ئارا ئۈزگەن تىلەكلەر
ئاستا كېلەر مەڭزىمگە سۆيۈپ.
ياتىرىغان تىترەڭگۈ قەلبىم
گۈلگۈن دەملەر ھېسقا چۆمۈلۈپ.

ئايلىنىمەن ماڭمىغا، چوغقا،
تەنلىرىمدىن تارار ھارارەت.
يوللىرىمنى سىزارمەن ئېنىق،
خىرەلىشىپ بارىدۇ لەھەت.

گۈزەل ھېسلار باشلىنار شۇندا،
يۈرەكلىرىم كېتەر ئويناتلاپ.
كۈتمىشلىرىم كېلەر ناز بىلەن،
مەن بارىمەن تاڭنى قۇچاقلاپ.

چېچەكلەيمەن باشقىچە رەڭدە،
گۈزەللىككە بارارمەن تولۇپ.
بىر ئۈمىد بار، شۇنچىلىك پەۋەس،
چەكسىزلىككە كەتكەن سوزۇلۇپ.

پارچىلىنىش

ئىشىكنى چېكەر قەلبىنىڭ
تۈن نىسپىدە بىر لىۋەن قولى.
سەزگۈلەرنى ئۆتەر ھىدلىتىپ،
پورەكلىگەن باش باھار گۈلى.

پەيلەر قاقار تاتلىق خىياللار،
مەنزىلەرنى چىقار ئارىلاپ.
ئۆپكەن سۈدەك تۈيدۈرماي ئاستا،
بىر داۋالغۇش كېلەر يېقىنلاپ.

باشلىنىدۇ ئېغىر تىنىقلار،
ئەسلىمىدۇر كېتەر تولغىنىپ.
ياپاق يۈرگەن سەرسان تۇيغۇلار
ۋىسالىگە كېتەر تويۇنۇپ.

قىزىلغان سۈكۈت

كىرىپ كېلەر سەھەر پەيتىدە
ئازابلاردىن ھالقىغان تەشۋىش.
كۆڭۈلسىزلىك تېرىدۇ دىلغا
داۋالغۇغان كۈتۈمسىز تىۋىش.

يىراقلاردا ياتار سوزۇلۇپ
ئالداشلارنىڭ قاقشال مۇردىسى.
دىماغلارنى غىدىقلار ئاچچىق
جەسەتلەرنىڭ ئېچىغان بۇسى.

كەچمىشلەرنىڭ ئۆتۈلمىشىغا
كۆپ قەبرىلەر قويۇلار تىكلەپ.
قانائىتىنىش پەسلەر ۋاقىتسىز،
تولغىنىشلار قالار يېنىكلەپ.

يۇيۇلۇش

ئايلا نىماقتىمەن
 قۇرۇق يۇيۇش ماشىنىسىدا
 ئەتراپىمغا سوقۇلۇپ تىنماي.
 كۆز ئاچارمەن ئەتە دۇنياغا
 ياماشتۇرۇپ ئۆزگىچە چىراي.
 يېڭى قاسراق ئورايدۇ تەننى،
 ماھىيىتىم قالار بېسىلىپ،
 يۈرىكىمنى يۇمشاق ئەللەيلەپ،
 مەن يۈرەرمەن مەغرۇر ھېجىيىپ...

كېسەل

كۆرەڭلەيدۇ رەزىل ساختىلىق،
ئاچچىق - ئاچچىق يىغلار ھەقىقەت.
چەكسىز ئۆزلۈك قۇتارار توختىماي،
تولغىنىدۇ كۆيۈنۈش، شەپقەت.

شۇملۇقلارغا چۈمكەلگەن دۇنيا،
ناتونۇشتۇر دىيانەت، پاكلىق.
قىيىناپ ئۆتەر ھەممىنى ئازاب،
ئۇچرىمايدۇ ئاسايىش، شادلىق.

سۈكۈناتتا تۇرار ساداقەت،
ئورتاقلىقتۇر، يالغاندىن ئاياش.
گۈل ئىستەكلەر يۈرەر تەمتىرەپ،
مەنىسىنى تاپالماس ياشاش.

مەن قۇشۇڭمەن، سېنى ئىزدەپ ھارمىغان

سەن مەبۇدسەن، ماڭا نېسىپ بولمىغان،
گۈلى رەيھان، تىنىقىمدا سۇلمىغان.
سەن بىر شاراب، قىيامىڭغا تۇيۇنغان،
مەن قەدەھمەن، بېلىق كۆزى تولىمىغان.

نادىر سۈرەت، جىسمىڭ نۇردەك پارلىغان،
مەۋجۇتلۇقتا يارقىن رەڭلەر تاللىغان.
مەن سىزىقچە، قاتساممۇ گەر جەزىبلىك،
ئاباب رەسىم نامۇسىسىزچە شاللىغان.

تۆرەلىشىڭ سۈبھى كەۋسەر بىر قەترە،
مەن بىر سەيياھ، ئىچىپ - ئىچىپ قانمىغان.
سەن ئالەمدە تەڭدىشى يوق بېھىشگاھ،
مەن قۇشۇڭمەن، سېنى ئىزدەپ ھارمىغان.

قاسراق لىرىكىسى

كارىۋاتتا ئىگرايدۇ بىر تەن،
خىياللىرى كەتكەن بوغۇلۇپ.
تەكرارلىنىپ تۇرار ھاياتلىق،
گاھى ئۆلۈپ، گاھى تۇغۇلۇپ.

ئېغىر - ئېغىر تىنىقلىرىدىن
ناركوز گۈلى تۇرار تۆكۈلۈپ.
يېشىللىققا تولار كائىنات،
گويا شەپەق كېتەر سۆكۈلۈپ.

كۆز ئاچىدۇ يېپيېڭى قۇياش،
تالڭ ساباسى كۈلەر سۆيۈنۈپ.
ئۆتكەن ئۆمۈر، كەچمىش - ئەسلىمە
ئاندا - ساندا قالار كۆرۈنۈپ.

خوش دېمىگىن، خوشلاشما مەندىن

خوش دېمىگىن، خوشلاشما مەندىن،
ئۇچراشقاندا ئاستا شىۋىرلاپ.
مۇڭغا تولغان ئازابلىق يېشىڭ،
كۆزلىرىڭدە تۇرار لەغىرلاپ.

گېپىڭ باردەك قىلىسەن دائىم،
ئەجەب بىر ئىش، چىقمايدۇ سادا.
چاڭقاپ كەتكەن سۆيگۈ ئارىلىم،
مىڭ خىيالدا قىلىدۇ نىدا.

سۆيىمىسەڭمۇ مېنى دىلىڭدىن،
كۈلدۈرۈپ ئۆت تاتلىق تىلىڭدىن.
خوش دېمىگىن، خوشلاشما مەندىن،
تەسكىن تېپىپ يۈرەي سېنىڭدىن.

ھايات پەلسەپىسى

تۇغۇمنىڭ ئاداققى بېكىتى ئۆلۈم،
ئۆلۈمدۈر پەرۋازنىڭ مۇقەددىمىسى.
مەھشەرنىڭ ئالدىدا قالمىغىن ئۆكسۈپ،
باقىدۇر بىردەملىك، يوقار ھەممىسى.

ئەمەستۇر سەندىكى قانلىق پاجىئە
ھاياتنىڭ مۆلدۈرى، تۇمانلىق ئاھى.
روھىڭدىن تەپچىگەن ۋەھىلەر جۇغى
ئەركىلەپ ناز بىلەن قاچقاندا گاھى.

خىيالىڭ چەشمىسى يامرىغان چۆلدە
ئالۋۇنغا ئەھيا بوپ يۈرمىسۇن ۋۇجۇد.
شەپتان ۋەسۋەسىدىن پۈتكەن مەۋجۇدات،
پەقەتلا ئەركىڭدىن تۇرىسەن مەۋجۇت.

بېلىقچى رىۋايىتى

لۆمشۈمەكتە تىنىق كەڭ دېڭىز،
گاھ كۈۋەجەپ، گاھىدا پەسلەپ.
سۈكۈناتقا تولغان مەۋجۇدات،
يىغلىماقتا قۇياش ئىسەدەپ.

(1)

قەدىم - قەدىم بىر زامانلاردا
بىر بېلىقچى ئۆتكەن بۇ يەردە.
دېڭىز سۈيى ئىدى سۈپسۈزۈك،
توغۇلاتتى
بېلىجانلار مىڭلاپ - مىليونلاپ.
بېلىقلارنىڭ پىلتىڭلىشىدىن،
سۇ پەرسىنىڭ تولغىنىشىدىن
تېلىقىپ - تېلىقىپ كۈلەتتى ھايات.
توپ - توپ بولۇپ ئالتۇن بېلىقلار
ئۇخلاپ قالاتتى بېلىقچىنىڭ يۈرىكىدە.
قىرغاققا
«بەش تاش» تېرەتتى ئۇششاق بالىلار
ھېچنېمىدىن غەمىسىز، خىرىسىز.

(2)

كەلدى بىر مۇدەھىش
توپان بالاسى
قاچلاپ زېمىننى
ۋەيران قىلدى ھەممىنى،
بېلىقچىنىڭ سۈزۈك دېڭىزىنى.
قالدى نەۋرىسىز

كۆك دېڭىز،
ئاچچىق - ئاچچىق پەريادى
سىڭىپ كەتتى ئۇيۇققا.
بېلىقچى چال
تۈزلۈك ياشتىن ئاقتى تۇپراققا.

(3)

بوران ھۇشقىتىپ تۇرغان دېڭىز لېۋىدە
چىقىپ تۇرار تۈتۈنى
بىر زامانلاردا
«بەش تاش» ئويناپ يۈرگەن بالىنىڭ،
بالا ئەمەس،
ئۇمۇ بېلىقچى
كەچمىشلەرنىڭ ئۆرتىشى
سېغىندۇرغاچ بوۋىسىنى،
پاتقاقلىقتا ئېغىنىغان گۆدەكلىكىنى،
سېتىۋېلىپ بازاردىن بىر كۆلچەك بېلىق
سېلىپ قويدى نەقىشلىق بېلىقدانغا،
بېلىقداندا بار ئەسلى
ئەۋرىشكە ساقلاش سۇيۇقلۇقى.

(4)

لۈمشۈمەكتە تىنىق كەڭ دېڭىز
گاھ كۈۋەجەپ، گاھىدا پەسلىپ.
سۈكۈناتقا تولغان مەۋجۇدات،
يىغلىماقتا قۇياش ئىسەدەپ.

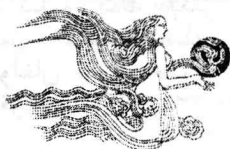
مەن بېلىقچى
سەن بېلىق
ئۆيىمىزدۇر بېلىقدان.

ۋۇجۇد ئەركىسى

ئۈچۈم بولۇپ كەلدىم بۇ ياققا،
مەھلىيا بوپ خۇشبۇي پۇراققا.
مەۋجۇتلۇقنىڭ يارقىن شولىسى،
سايە قىلدى مېنى ئۇزاققا.

قەدەملىرىم ئالماشتى تېز - تېز،
پەرۋازىمدا يۈردۈم يۈگەنسز.
ۋۇجۇدۇمنى پاكلاپ نۇرلاردا،
ياشاپ كەلدىم كىرىسىز، ئېۋەنسز.

ئاستا ئۇزاپ بارغان ھاياتلىق
يار قىلماقتا قەلبىمگە شادلىق.
يالغۇزسىراپ تۇرسىمۇ يۈرەك،
ئىقبال كۈلۈپ باقماقتا تاتلىق.

كېچىدىكى سېغىنىش

گۈللۈكتىكى يۇمران مەجنۇنتال،
بوي تارتىپسەن باھار پەسلىدە.
چاچلىرىڭنى تاراپسەن رەتلىك،
نۇرغا تولغان سالقىن كېچىدە.

ياپراقلىرىڭ چاقناشلىرىدا
ئەكس ئەتكەن كۆكلەم جىلۋىسى.
لەرزىغىنا شىۋىرلاشلىرىڭ
ئون سەككىز ياش قىزىڭ كۈلكىسى.

بولساڭ ئىدىڭ راستىنلا بىر قىز،
ياقار ئىدىم باغرىمنى ساڭا.
تەنھالىقلار ئۇنتۇلۇپ ئاستا،
سۆيۈلۈشنى سۇناتتىڭ ماڭا.

سۆيگۈسىراپ ئازاب يۇتۇشلار
بۇلار ئىدى ئاچچىق ئەسلىمە.
سەن پەقەتلا مەجنۇنتال، بىراق،
تۇرۇپ قالدىم مۇڭلىنىپ يەنە.

يامغۇردىكى سۆيگۈ

زېمىننىڭ ۋەسلىگە يىغلايدۇ ئاسمان،
سېغىنىش پەريادى ياشلاپ كۆزىنى.
ھىجران چوغ بولغان يېگانە زېمىن،
تولغىنار ئازابتىن تاشلاپ ئۆزىنى.

ئۇزۇنغا سوزۇلغان تاشيول لېۋىدە
بارماقتا جۈپ گەۋدە يىراقلاپ ئاستا.
بىر قولىدا يامغۇرلۇق تۇتۇۋالغان قىز،
يىگىتنىڭ خىيالى كېچىلىك تائىسا.

تونۇماس بۇ مەھەل ھېچكىم ئۇلارنى،
ئاتۇنۇش، سەپىرى قايسى تەرەپكە؟
ئەتراپقا سىڭمەكتە بوش شىۋىرلاشلار،
«مەن سىزنى سۆيىمەن مەڭگۈ، ئەبەتكە...»

مېنى سۆيۈپ قالغاندەكلا قىلسەن

مېنى سۆيۈپ قالغاندەكلا قىلسەن،
نازىڭ بىلەن تاتلىق كۈلۈپ باققاندا.
بولغاسەنمۇ سۆيگۈ ئۈچۈن پەرۋانە؟
يۈرىكىڭگە يۈرىكىم چوغ ياققاندا.

مېنى سۆيۈپ قالغاندەكلا قىلسەن،
مۇڭ تۆكۈلۈپ تۇرار دائىم كۆزۈڭدىن.
ئۇچراپ قالساق ئىختىيارسىز يوللاردا،
تامچىلايدۇ سۆيگۈ ھىدى سۆزۈڭدىن.

مېنى سۆيۈپ قالغاندەكلا قىلسەن،
يېلىنجايدۇ دىل تۇشىڭ ھېلىمۇ.
بىلەلمىدىم، سۆيگۈڭ شۇنداق چىرايلىق،
بەلكىم سۆيۈپ قالغاندىمەن سېنىمۇ.

ئىككىنچى تۇغۇلۇش

سوغۇقتا رەڭ تۈزۈپ كىردى بىر كېچە،
تۈن قۇشى پەر قېقىپ قىلماقتا پەرۋاز.
چۈشلىرىم كۆزىدە تونۇلدۇم قايتا،
ياڭرىدى سەزگۈمدىن سېھىرلىك ئاۋاز.

ئامبۇردەك قىسىسمۇ نەم ئاتموسفېرا،
يىرتىشقا باشلىدىم قاسراقلىرىنى.
خىيالىسىز بوشلۇقتا تەۋرىگەن روھىم
قەلبىمدەك يورۇتتى كېچە قويىنىنى.

ئۆزۈمدىن ئۆزۈمگە كەتتى سىڭىشىپ،
ئىلاھىي مەنىدىن پاكلانغان تامچە.
بىر شەيتان يېتىلەپ تەۋەللۇتۇمنى،
تېنىمنى كۆيدۈردى لاۋۇلدىغانچە.

نشاندىن ئادىشىپ تۈن قۇشلىرىمۇ
يالقۇننىڭ تەپتىدە قالدى تەمتىرەپ.
ۋۇجۇدۇم شېرىنىسى قۇيۇلغان چېچەك
قاراڭغۇ كېچىدە كەتتى پورەكلەپ.

خۇش پۇراق ھىدلىنىپ يوقلۇقلار ئارا،
چوغلاندى زېمىننىڭ باغرىدا قۇياش.
يېقىنلاپ كەلمەكتە ئەقەللىي ئۆلۈم،
شۈبھىسىز ئەقەللىي تۇغۇمغا تۇتاش.

ئايرىلساقمۇ ۋەلېكىن ئايرىلمىدى قەلبىمىز

چېتىلغاندا قاچاندۇر تۇيدۇرماستىن رىشتىمىز،
ئۈزگەندۇق بىر قەپەس مۇھەببەتكە چېلىنىپ.
كۆكتە چولپان كەزگەندە خۇمارلاشقان جۈپ كۆزلەر،
سۆيۈلۈشتىن سۆيۈشتىن ئوتلۇق ھېسقا مىلىنىپ.

ئۆزىدىن سەن بىر ياققا، كېتىپ قالدىم مەنمۇ ھەم،
ھىجران پەيتى يۈرەكلەر قالدى جىمجىت، بىناۋا.
كۆڭۈل سىرى پىنھاندا ياشلانغاندا مۇڭلىنىپ،
تېنەپ قالدى تىنىقلار، ھىدلىيالمى «ساپ ھاۋا».

ئايرىلساقمۇ ۋەلېكىن ئايرىلمايدۇ قەلبىمىز،
يوللىرىمىز ئەزەلدىن بولۇپ كەلدى بىر تۇتاش.
چىرايلاردىن ئۆچمىسۇن كۈندە ئويناق كۈلكىلەر،
چىن ئەقىدە، پاك ۋۇجۇد بىزگە ھامان يار، قولداش.

ئاراب تېۋىنشىلىرى

شەيتانلىرىم
چېكىپ قويۇپ كەچمىشلىرىمنى،
غەپلىتىمنى قىلىدۇ غايىب.
ناخشا تىلەپ يۈرگەن كۆزلىرىنىڭ
ناخشىسىنى بېرىدۇ ئېلىپ.
قۇياش ئىزدەپ تېنىگەن تۈنلەر
تېنىگەنچە
قۇياش بولۇپ بارىدۇ يېنىپ.
خىياللىرىم
ھېسلىرىمغا سۆيگۈ چىلايدۇ
قانائەتلىرى ئاستا يېتىلىپ.
ئىستەپ كەلدىم
قويۇلۇشنى يۈرەككە
دەستە - دەستە نۇر بولۇپ،
كەتسەم دەيتتىم
ساپ نۇرلارغا لىپمۇلىپ تولۇپ.
بىھاجەتتۇر ئۆكۈنۈش ماڭا
چىققىنىمدا
نۇرلىرىمنى چەكسىز تارتىپ،
بار ئازابىنى مائەمگە ئارتىپ،
ئۆز - ئۆزۈمنى قايتا يارتىپ.
قىلالىسام پەقەت بۇنىمۇ،
ھايات ماڭا نە كېرەك؟
چۈنكى ئازاب مەن ئۈچۈن يۈرەك!
ئېرىمەكتە
ئازابلىرىم چوغسىمان
يۈرىكىمدە،
ئازاب گۈلى ئاچماقتا چېچەك!

جانان قەسدىسى

خياللارنى چالغىتىپ كىرىپ كەلدىڭ ھېسلارغا،
تەندە يۈرەك چوغلاندى نۇر جىسمىڭدىن ئوت ئېلىپ.
قەلبىمدىكى قەسىرنى چېكىپ ئۆتتۈڭ تۇنجى رەت،
قۇياش بولۇپ پارلىدىم، سۆيگۈ ئۈچۈن ئىنتىلىپ.

يارىلىشنىڭ باشلىدى مېنى سۈزۈك دۇنياغا،
ئۇششۇك تەگكەن قەلبىمنى يالقۇندا ئېرىتىپ.
بىر بەختنى يېتىلەپ باقماقتىمەن تاڭلارغا،
يوللىرىمغا سۆيگۈدىن گۈزەل كۈيلەر تېمىتىپ.

ۋىسالىسىز سۆيگۈ

ئۇيۇق سۆيگەن ئاپئاق چوققىلار
ھېسلىرىمنى قاچتى ئوغرىلاپ
چۈشلىرىڭنىڭ رەڭدار قوينىغا،
كۆز ئالدىمدا تارتىلىپ سۈرەت
يۈرىكىمنى سۆرىدىڭ ئاستا.
سۆرەلگەنچە
تاشلاپ قويۇپ قىسمەتلىرىمنى،
ئۇچۇپ كەتتىم يالغۇز قۇش بولۇپ.
ئارىمىزدا قالدى يالتىراپ
سۆيگۈمىزدىن
ئۆكسۈۋاتقان بىر تامچە كۆز ياش.

ئون ئالتىنچى لىرىكا

(مۇۋەششەھ)

رەنجىش ھاجەت نېمىشقا سېنىڭ بىلەن ماڭىمۇ،
پۈتۈنلىگەندۇققۇ سۆيگۈمىزدىن ئالەمنى.
تۈندە چولپان كۈلگەندەك كۈلەيلى تەڭ ھېلىمۇ،
نازۇك كۆڭۈل كۆتۈرمەس ئاچچىق ئازاب، ئەلەمنى.

ئەركىمىزدىن ھىلالمۇ ھەۋەس بىلەن باققاندا،
مەجنۇتالار ياپرىقى چاۋاك چالغان زوقلىنىپ.
ھېسلىرىمىز مىنگىشىپ لەۋلىرىنى ياققاندا،
شاختا قۇشلار يېقىملىق قالغانىدى ئۈنلىشىپ.

نىگاھىڭدا بىر ئوتلۇق ساپ ۋۇجۇدنى سەزگەندە،
تېۋىنىشتا يۈرىكىم يېلىنچىغان چوغسىمان.
قۇياش بىلەن ئايدەكلا كائىناتنى كەزگەندە،
گۈزەل دەملەر شاھىتى بولغانىدى كۆك ئاسمان.

ئاھىڭ تۈگەل قۇرۇسۇن، ياش تۆكىمگىن پىنھاندا،
تاپسام سەندىن تەبەسسۇم روھىم قىلار نامايىش.
باتىمىغىن قويسام گەر قوپال تەگەپ ناگاندا،
ياۋا خىيال، ھېسلاردىن بولالمىسام مەن رايىش.

گۈلدەك چېھرىڭ كۆزۈمگە گۈزەللىكنى تونۇتقان،
تاتلىق تىلىڭ باشلايدۇ يوللىرىمنى نۇسرەتكە.
ھالسىرىتىپ تېنىمنى، بارلىقىمنى ئۇنۇتقان،
لاتاپتىڭ قوغلايدۇ ناپاكلارنى ھەسرەتكە.

ئۇنۇڭ سېھرى كۆي بىلەن قاتسا مۇڭلۇق ناخشىلار،
 دىلىم ئىچىرە خىيالىم قىزىپ كېتەر ساماغا.
 خۇش ناخشاڭدىن سۆيۈنۈپ بەھرىلەنگەن باشقىلار،
 بىئىختىيار سېھرىڭدىن ھەمچور بولار ناۋاغا.

لەيلەپ يۈرگەن بىر تاتلىق بەخت بىزگە باقماقتا،
 شۇ بەختنىڭ مەڭزىگە سۆيەيلى بىز قوشمۇقۇش.
 كەل يېنىمغا گۈل رەنا ۋىسال قۇچاق ئاچماقتا،
 چۈپ يۈرەكنىڭ تەپتىدىن بولسۇن ئالەم مەست، بېھوش.

تاڭ لىرىكىسى

قىزىل شەپەق
قايرىۋەتتى پەردىسىنى قۇياشنىڭ،
قان رەڭگىدە خوشلاشتى سۈبھى.

داۋالغۇدى يۈرەكلەر
دولقۇنىدا نۇر دېڭىزىنىڭ،
دالىلارنىڭ چۈشىنى بۇزۇپ.

ئالەم رەڭدار تۈسلەندى قايتا...
ئازابلارغا چىلانغان ئۆتمۈش
ئاچچىق - ئاچچىق قالدى ئۆھسىنىپ.

مىسرالىرىم گۈزەل تېز سىزما

مەنزىلىدە رەڭدار ھاياتنىڭ
ياشلىقىمدىن تەردىم چېچەكلەر.
تۈن قوينىدا قالمىدىم ئۆكسۈپ،
ئازابلىسا مۇدەھىش لەھەتلەر.

ئاي، يىللارغا كەلدىم ياندېشىپ،
زەپەر كۈيى ياڭرىتىپ ھەردەم.
گۈزەل كەچمىش ئۆتتى قالدۇرۇپ،
تەمكىنلىكتە ئالماشقان قەدەم.

«مەن جەنۇبىنىڭ ئاددىي شائىرى،
قەلىمىمدىن چاقىنار ئاجىز نۇر».
تامچىلايدۇ سۈزۈك قەتىرىدەك،
ۋۇجۇدۇمدىن ۋىجدان ۋە غۇرۇر.

خۇشاللىقىم خۇددى ئالەمچە،
قالدۇرسام گەر يارقىن بىر سىما.
يېلىنچىغان يۈرىكىم ئۈچۈن،
مىسرالىرىم گۈزەل تېز سىزما.

سوراپ يۈرمە مېنى قايتىلاپ

سوراپ يۈرمە مېنى قايتىلاپ،
چىقىپ كەتتىم قەلبىڭ سىرتىغا.
دوقمۇشۇڭدا كۈتمىگىن ئەمدى،
قايسىمىسۇن دىلىڭنى يىغا.

سوراپ يۈرمە مېنى قايتىلاپ،
قالدى بىزدىن غۇۋا ئەسلىمە.
رەڭدارلىققا تولغان ياشماق،
كۆپ كەچمىشلەر قالدۇ يەنە.

سوراپ يۈرمە مېنى قايتىلاپ،
تېرىكمىگىن رەنجىپ ئالەمدىن.
بەلكىم تېپىپ ئالارسەن بىر كۈن،
ئۆز بەختىڭنى گۈزەل تاڭلاردىن.

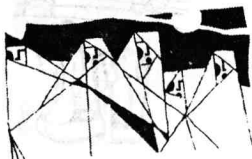
سېنتەبىرنىڭ ئوتتۇز بىرىگە تېز سىزما

كېتىپ قالدى شىماللىق قىزچاق،
سېنتەبىرنىڭ ئوتتۇز بىرىدە.
نوپۇسى كۆپ شەھەر بۇ، لېكىن
تەنھا قالدىم خىيال ئىلكىدە.
ئۈرۈمچىنىڭ سوغۇق ئاخشىمى،
كەيپلىكتە يۈردۈم خىرامان.
كوكتلار دەك يۇمران ھېسىمغا،
ساپە تاشلاپ چىرماشتى مانان.
ئەسلىمەننى ۋاراقلاپ رەت - رەت،
نار كوزلانىدىم ۋاقىتسىز تامام.
سېنتەبىرنىڭ ئوتتۇز بىرىدە
قالدى مەندىن چوڭقۇر سېغىنىش،
پاك ۋۇجۇدتىن ئۆتلۈك بىر سالام!

خىلۋەتتىكى جۈپ ئورۇندۇقتا

قىنىپ - قىنىپ ئوتلۇق سۆيۈشتىن،
ئايىسىز قەلبىم يورۇدى ئايدەك.
خىلۋەتتىكى جۈپ ئورۇندۇقتا،
ئۇزاپ قالدى
تەنھالىقتا ئازاب يۇتۇشلار،
قارا تۈندە ئۇزاقتىن - ئۇزاق
زارىقىشلىق ۋىسال كۈتۈشلەر.
يېلىنجىغان ئوت تىنىقلاردىن،
يوللىرىمدا قالمىدىم مۇزلاپ،
تۆت پەسلىمنىڭ ھەممىسى باھار.
ئۈرۈمچىنىڭ سالقىن ئاخشىمى
خىلۋەتتىكى جۈپ ئورۇندۇقتا
ئېتىكىدىن لىۋەن رەنانىڭ
ئۈزۈۋالدىم يېڭى بىر سەھەر.

ھىجران تەشۋىشى

ئۆكتەبىرنىڭ سوغۇق قوللىرى
بىتاپ قىلدى ئوتلۇق ھېسلارنى.
شۋىرغانلىق ئاشۇ سەھەردە
خەيرلىشىش ئەزدى دىللارنى.

تۆكۈلمەكتە بەرگىدىن خازان،
ئازابلارغا ياندېشىپ قۇرداش.
سۇس جىلمىيىپ بۇلۇتلار ئارا،
مەيۋىسىنى باقماقتا قۇياش.

نەۋ باھارنى ئۆتتى ئەسلىتىپ،
چوڭ رەڭگىدە ئېچىلغان رەنا.
چەت شەھەردە ئوتلۇق قەلبىدىن،
سۆيگۈ كۈتۈپ قالدى ئابدۇللا.

سېنىڭ ئاشۇ خاپىلاشلىرىڭ

سېنىڭ ئاشۇ خاپىلاشلىرىڭ
قىلالمايدۇ مېنى پەرىشان.
نىيەت قىلساڭ جۇدالا شاماققا،
قىىداپ يۈرمەس ئىدىڭ ھېچقاچان.

سېنىڭ ئاشۇ خاپىلاشلىرىڭ
ئەجەب ئوماق، شۇنچە بىغۇبار.
چىرايىڭدا ئۆچسىمۇ كۈلكە،
كۆزلىرىڭدە تەلپۈنۈش يانار.

سېنىڭ ئاشۇ خاپىلاشلىرىڭ
ئامراقلىقنىڭ سايىسى شەكسىز.
تاڭلار بىلەن بېزەپ ھۆسننى،
سۆيگۈم ئېشىپ بارماقتا چەكسىز.

شائىرلىقىم ئەمەس ئەپسانە

بامىشىمەن تىك قىيالارغا،
ئەجەللەرگە يېمەسمەن ۋايىم.
بوي تالىشىپ ئېگىز تاغلاردىن،
كۆككە مەغرۇر باقىمەن دائىم.

سىردىشىمەن ۋادىلار بىلەن،
ئەڭ قەدىمىي ئۇيغۇر تىلىدا.
سۆيگۈ تامغان تىنىقلىرىمدىن،
بىر سېزىم بار چۆللەر دىلىدا.

ئەمەس چىڭگىز، سىپارتاك، لېكىن
قەلبى ئوتلۇق شائىرىمەن پەقەت.
نەۋائىلار ماڭغان كوچا بۇ،
ئىشقىم بىلەن ماڭمەن ئەبەت.

شائىرلىقىم ئەمەس ئەپسانە،
ۋۇجۇدۇمدا باردۇر مېڭ قۇياش.
قەلىمىمدىن چاقنىغان قەترە
قۇم ئېرىقنىڭ سۈيىگە تۇتاش.

سۈكۈتلەردىن تېپىپ تەسەللى،
چوققىلارغا ياقارمەن گۈلخان.
مىسرالىرىم تۇرار يېلىنجاپ،
ئەيلەنسۇمۇ تەنلىرىم پايخان.

ئويۇلاققا تۇغۇلغان سۆيگۈ

نەلەرگىدۇر يوقالدىڭ جىمجىت
ماي ئېيىنىڭ خىلۋەت ئاخشىمى
ئويۇلاققا سۇغا چىققان قىز.
چېچەك تېرىپ بەرگۈم بار ئىدى،
ئۆتۈپ كەتتىڭ يېنىمدىن بەك تېز.
ساڭا ئاتاپ

شېئىر يازغان قانچە - قانچە بەت؟
تۇرۇپ قاپتۇ تەھرىر بۆلۈمىدە.
سېغىنىشىمنى ناخشامغا بۆلەپ
يالغۇز قالدىم بۈگۈن ئۆيۈمدە.
چىقارسەنمۇ يەنە قايتىلاپ
ئويۇلاققا سۇ ئالىمەن دەپ،
كۆرگىنىڭدە

يېسىنىدەك شائىر يىگىتنى

قويارسەنمۇ كۆڭلىنى بەزلەپ؟

كەل

كۆرۈپ كەتكىن ئاداققى بىر رەت،

تىكلەپ چىققان قەلبىم قېتىغا

ۋەسلىڭ ئۈچۈن مەزمۇت مۇنارنى

بىرلا ساڭا بەرگۈم بار پەقەت.

بالا چېغىمدا

مومام ماڭا كۆز تەگمىسۇن دەپ،

ئېسىپ قويغان كۈل رەڭ تۇمارنى.

ئازاب كۈبى

(بىر شائىر دوستۇمنىڭ يېقىنقى
ئەھۋالىنى كۆرگەندىن كېيىن)

بىر مۇسبەت كېلىۋىدى بېشىغا،
ئەلەم بولدى، ئۆتۈپ كەتتى جېنىدىن.
كۈنلەپ - كۈنلەپ خىيال سۈرەر ئۇيقۇسىز،
قورسقى ئاچ، غىزا ئۆتمەس كېلىدىن.

تىكىلىدۇ قەپەستىكى قۇشقا،
ئىستەپ ئۇنىڭ سايرىشىنى شادىمان.
ئەجەب بىر ئىش، قۇش چاڭىلداپ سايرىسا،
ئازاب بىلەن مۇڭغا چۆكەر شۇ ھامان.

بىر قەبرە بار، تۇرغان تەنھا چوقچىيىپ،
ئۇ كېلىدۇ ھەر كۈن شۇنداق سەھەردە.
كېتەرمىكىن ئازابلىرى ئۆتۈلۈپ،
كىرىپ كەتسە شۇ قەبرىگە ئەگەردە.

كۆمۈلمەس ئىز

ئاڭلىنىپ يىراقتىن مۇڭلۇق كۆلدورما،
چۆللەرنى بىر تاتلىق خىيالغا باشلاپ.
ئۆتىدۇ بۇ يەردىن كارۋانلار توپى،
قۇملارغا ساناقسىز ئىزلارنى تاشلاپ.

كۆمۈلمەس ئىزلار بۇ ئەسىر - ئەسىرلەپ،
بار ئۇندا تۇنيۇقۇق مەڭگۈ تاشلىرى.
قەلبىگە شىجائەت، سۆيگۈ چىلايدۇ،
جەسۇر قىز نۇزۇكىنىڭ تۆككەن ياشلىرى.

بار. ئۇندا خوجىلار توپىلاڭلىرى،
ياقۇپ بەگ قالدۇرغان ئەلەملىك داغلار.
كۈچىيىپ خەلقنىڭ ئاھۇ زارلىرى،
پەلەككە تۇتاشقان ئەجەللىك چاغلار.

بۇ ئىزلار سۆزلەيدۇ تارىخنى چىندىن،
رەڭۋازلىق قىلچىمۇ ئەسقاتماس ھامان.
كارۋانلار توختىماي ماڭار مەنزىلگە،
ئۇپۇققا تۇتاشقان جەڭگاھلار تامان.

ۋەتەن قەدرى

بىلىدىغۇ ۋەتەننىڭ قەدرىنى ئىنسان،
ۋەتەنسىز يۈرۈشنىڭ دەردىنى ئىنسان.
ھۆرلۈكۈڭ، ئەركىننىڭ ئۈستىگە چۈشكەن
زەھەرلىك مەتبەلەر قەھرىنى ئىنسان.

ۋەتەندۇر زىننىتىڭ، ۋەتەندۇر بەختىڭ،
تىكلىنەر ئۇنىڭدىن شانۇ شەۋكىتىڭ.
ۋەتەندۇر ئېتىقاد، ۋەتەن كېلەچەك،
ۋەتەنلا غولماس مۇقەددەس تەختىڭ.

مەن شەھەردىن يىراق بىر جايدا

چەت سەھرانىڭ خىلۋەتلىرىگە
توپا بولۇپ چېچىلدىم.
كۆكلەپ چىقتى جىسمىمدىن
سانجاق - سانجاق ئوتلار.
قىنىپ - قىنىپ سۈمۈردۈم شەرىپەت
ئانامنىڭ كۆزلىرىدەك بۇلاقلاردىن.
باھار بىلەن تەڭ
پۈرەك - پۈرەك ئېچىلدىم.
ئۆگىنىمەن پەلسەپىنى
سىنىپ، ياتاق، ئىشخانلاردىن،
ياتاق قاپلىغان چاتقاللىقلاردىن،
قۇياشنى يۈدۈپ كېتىۋاتقان
سەكسەن ياشلىق بوۋاي، مومايدىن.
يېزا
شەھەرلەرنىڭ يىتتۈرۈپ قويغان
سەبىي كەچمىشى.
ئۇندا قۇشلار، دەريالار،
كالا، قويلار، ۋادىلار
ئورۇنلايدۇ
مارس تىلىدا بىر سىمفونىيىنى.
شەھەرلىكلەر تونۇماس بەلكىم،
تونۇسىمۇ ئاي شارى مېنى.
سىڭمەكتىمەن چەت سەھرادىكى
لاي توپىنىڭ قات - قاتلىرىغا،
رېۋايەتتە دەپتىكەن شۇنداق:
«تۇنجى ھايات ئاتالغان لاياغا»
ئەجەب ئەمەسقۇ ئايلىنىپ قالسا
سەھرادىكى

شۇ توپىلار خۇشبۇي ئىپارغا.

.....

مېنى سوراڭ قالساڭلار
مەن شەھەردىن يىراق بىر جايدا.

بوۋاي ، دەرەخ ، مەن

كۆل بويىدا يېگانە دەرەخ،
بولۇپ قالغان يالىڭاچ، قاقشال.
ئولتۇراتتى دەرەخ ئاستىدا
زۈمرەت سۇغا كۆز تىكىپ بىر چال.

قوللىرىنى پۈكۈپ خىيالى،
نېمىلەردۇر چىقاتتى ساناپ.
ئېغىر - ئېغىر ئۇھسىنىپ گاھى،
ساقىلىنى قوياتتى سىلاپ.

مېھرىم بىلەن قارىدىم بىر پەس
بوۋاي بىلەن قاقشال دەرەخكە.
مەيىن شامال سۆيۈپ يۈزۈمنى،
كېتىپ قالدى ئۇلار تەرەپكە.

مەنمۇ ئاستا ماڭدىم يولۇمغا،
قىيالماستىن ئاخىرقى بىر رەت.
«مۇڭغا پاتقان بۇ دىلكەشلەرنىڭ،
ئۈزۈپ قويماي خىيالىنى دەپ» .

ياشلىق سۆيگۈسى

كېتىپ قالغىن، كېتىپ قال تېزرەك،
ھېسلىرىمنىڭ شىۋىرغان، قىشى.
ئويغا پاتقان مۇڭلۇق قەلبىمنىڭ،
تۆكۈلمىسۇن ھەسرەتلىك يېشى.

بۇ ھاياتنىڭ چاقچاقلىرىنى،
چۈشىنەلمەي ئۆتتۈمغۇ توۋا.
ياشلىقىمنىڭ گۈلگۈن دەملىرى،
بەر ماڭمۇ بىر دەستە سوۋغا.

شاراب بەندىسى

كەل ئىچەيلى قان رەڭلىك شاراب،
شوخ تەبەسسۇم ئوينىسۇن لەۋدە.
يالۋۇرمىغىن، ئارچىلار پاناھ،
دەرۋازىۋەن توسسا ئەگەردە.

كوچىلاردا ئالتە مىڭ تاكىسى،
باشلاپ بارار ياخشى قاۋاققا.
بەر قولۇڭنى چىقايلى بىزمۇ،
ھېچقىسى يوق بىر ۋاخ تاماققا.

ئىچكۈم كېلىپ تۇرغان خېلى رەت،
توسۇمىغىن بولۇپ كېتەي مەس.
بۇ يۈرەكنىڭ چاڭقاق كۆز يېشى،
يامغۇرلاردەك تۆكۈلۈش ئەمەس.

ئەجەل تەشۋىشى

ۋەھىمىدە كەتتىم ئويغىنىپ،
سوغۇق كۈلۈپ باقماقتا دەھلىز.
تۈن نىسپىدە تاملار يىرتىلىپ،
ماڭا خىرىس قىلماقتا ئەيدىز.

يۈرىكىمنى كەتتى غاجىلاپ،
كارىۋاتلارنىڭ پۇشۇلداشلىرى.
گېزىت كۆردۈم ئاخشام بىر سائەت،
خىيالىمدا ئازاب كۈيلىرى.

كەيپىلىكتە ياتار بىنالار،
گۈرۈلدەيدۇ ئەتراپ شۇ قەدەر.
بۇ كېچىدە تۇرار تامچىلاپ،
دېرىزەمدىن بىر ئۆلۈم، خەتەر.

قەلبىم گويا خرۇستالدەك يالتىراق

تۇمان باسقان ئېگىز - ئېگىز بىنالار
دېرىزەمدىن تۇرار غۇۋا كۆرۈنۈپ.
ئاخشام ياغقان ئاپئاق قارلار شامالدا
توزۇماقتا تاكسىلارغا سۆرۈلۈپ.

ئۆتۈپ كەتتى پوچتالىيون ئاستىلا،
خېتىڭ يوقكەن، تۇرۇپ قالدىم بۈگۈنمۇ.
بىلەلمىدىم، خەت يازمىدىڭ بىرەر رەت،
ئەقىدەڭنى ياكى تۇمان باستىمۇ.

جەنۇبتىكى سەبىي، ئويچان پەرىشتەم،
قاپلىمىسۇن ئەقىدەڭنى توزانلار.
كۈتۈشلەرگە ئاداققىچە بەر چىداش،
كۆز سالمىسۇن ئىشەنچىڭگە گۇمانلار.

ئۇنتۇمايمەن، سېنى ئۇنتۇش مىڭ ئازاب،
قىيىنماقتا ۋۇجۇدۇمنى ئوت پىراق.
ئۇرۇمچىغۇ تۇمانلىقكەن ئەزەلدىن،
بىراق قەلبىم خرۇستالدەك يالتىراق.

كېچىدىكى شائىر

تۆت تامنىڭ ئىچىدە تۇرىمەن يالغۇز،
تېنىمنى قويىنغا سۆرەيدۇ كېچە.
تۇيغۇمنى شېئىرىسىز قالدۇرغان ۋەھى
يۈرەكنى غاجلاپ يېمەكتە شۇنچە.

بۇلۇڭغا قويۇلغان كىتابلىرىمدا
بار ئىدى غەيۇرلۇك، ئاجايىپ سۆلكەت.
زۇلمەتتىن قىسىلىپ ئوتلۇق تىنىقى،
مەيۇسلۇك ئىلكىدە باقماقتا پەقەت.

ئاڭلىنىپ تۇرىدۇ بۇلۇڭ - بۇلۇڭدىن،
چاشقاننىڭ يېقىمىسىز كىرتىلداشلىرى.
بالقىيدۇ دەھلىزدىن چاڭقاق تىلەكلەر،
قۇيۇلۇپ بارسىمۇ ھىجران ياشلىرى.

يۇلتۇزلار نۇرىدا يۇيۇپ ئۆزۈمنى،
يازماققا تۇتۇندۇم ئەۋلىيا سۈپەت.
تاپشۇرۇپ ئالىدۇ ئەتە يا ئۆگۈن،
قەدىمىي ئوغۇزلار مېنىڭدىن بىر خەت.

غىلاب بەندىسى

(بىر دوستۇمنىڭ ئېيتقانلىرى)

ئۆيۈمنىڭ كەينىدە ئۇزۇن بىر يول بار،
ئۆتدۇ بۇ يەردىن ئادەملەر توپى.
ئاڭلىنىپ تۇرىدۇ چۇقان - سۈرەنلەر،
يىراقتىن ئاتلارنىڭ تۇپاق ئاۋازى.
مەن سۈكۈت ئىچىدە تۇرىمەن يالغۇز،
قولۇمدا كۈڭزىنىڭ چۈشمەس كىتابى.

ئۆيۈمنىڭ كەينىدە ئۇزۇن بىر يول بار،
بوۋام ھەم داداملار ماڭغان تالاي رەت.
ئارانلا بىر ياشلىق ئوغلۇم ئۇيغۇر شاھ
چىقماق بوپ شەرەتلەر ئۇ يولغا قەۋەت.
بېشىدىن ئۆتكەچكە كۆپ ئىسسىق - سوغۇق،
ھاۋاسى تەڭشەلگەن ئۆيدىن چىققۇم يوق،
يەنىلا ئوغلۇمنى بەزلەيمەن پەقەت.

ئۆيۈمنىڭ كەينىدە ئۇزۇن بىر يول بار،
ھېلىلا ئۆتۈشتى ئىككى - ئۈچ دوستۇم.
بولماڭلار چاقىرىپ مېنى ئاۋارە،
بىلكوپمۇ بىر ئۆمۈر ياشاپ ئۆتتىغۇ،
تەشۋىش ھەم سوراقتىن بولمىدى پارە.
ئۆزۈمدىن تامامەن بولدۇم ياتلىشىپ
«شەكىل ئۆزگىرىش خاتىرىسى» دىكى گىرىگورىدەك،
ھاياتتا باشقىچە ئارمانلىرىم يوق،
بولدىلا، ئۇ يولغا زادى چىققۇم يوق.

توپ سېتىش بازىرى

كۈندە كەچتە
سائەت بەشتە
قايناپ كېتىدۇ بۇ كوچا.
ئادەملەر
ئېلىپ - ساتىدۇ،
ھەقىقەتەنمۇ
تاپان ھەققى بەرسەڭلا
قاراڭغۇ بازارنىڭ خوجايىنىلىرىغا
توپ ئالسىن ئەرزنىڭلا
دۇنيانىڭ ماددى ۋە مەنۋىيىتىنى.
يايمىچىلارنىڭ ئالدىدا
كۈتۈپ تۇرار توپ سېتىلىشنى
چېچىلىپ ياتقان
ھوقۇق، بايلىق، باشقىلار...
ئاڭلىنىپ قالىدۇ ناگان - ناگاندا
ئاقساقلىغان باجگىرنىڭ
«باج تۆلە» دەپ ۋارقىراشلىرى.
لېكىن
ئاڭلىمايدۇ توپ ساتقۇچىلار،
چولسى يوق باج تاپشۇرۇشقا،
بەك ئالدىراش بولغاچ ئىشلىرى.
شەھەردىكى بۇ بازار
غىلاپلىنار قۇياش بىلەن تەڭ،
كۈندە كەچتە
سائەت بەشتە
ئېچىلىدۇ باغرى بەكمۇ كەڭ.

ئوبوروتتا
 بەلكىم ھېسابلىنار
 «دۇنيادىكى ئەڭ...»

بەلكىم ئەڭ كەڭ دېڭىز،
 بەلكىم ئەڭ ئۇزۇن يول،
 بەلكىم ئەڭ كۆپ ئادەم،
 بەلكىم ئەڭ كۆپ ھەسرەت،
 بەلكىم ئەڭ كۆپ ئۆلۈم،
 بەلكىم ئەڭ كۆپ ھايات.

بەلكىم ئەڭ كۆپ ئاشۇق،
 بەلكىم ئەڭ كۆپ ئۆلۈم،
 بەلكىم ئەڭ كۆپ ھايات،
 بەلكىم ئەڭ كۆپ ئۆلۈم،
 بەلكىم ئەڭ كۆپ ھايات،
 بەلكىم ئەڭ كۆپ ئۆلۈم.

بەلكىم ئەڭ كۆپ ئاشۇق،
 بەلكىم ئەڭ كۆپ ئۆلۈم،
 بەلكىم ئەڭ كۆپ ھايات،
 بەلكىم ئەڭ كۆپ ئۆلۈم،
 بەلكىم ئەڭ كۆپ ھايات،
 بەلكىم ئەڭ كۆپ ئۆلۈم.

بەلكىم ئەڭ كۆپ ئاشۇق،
 بەلكىم ئەڭ كۆپ ئۆلۈم،
 بەلكىم ئەڭ كۆپ ھايات،
 بەلكىم ئەڭ كۆپ ئۆلۈم،
 بەلكىم ئەڭ كۆپ ھايات،
 بەلكىم ئەڭ كۆپ ئۆلۈم.

مىسرا لىرىم سىلەرگە سوۋغات

شۇنچە سەبىي، گۆدەك ئىدىڭلار،
يەتتە ياشقا ئەمدى كىرگەندە.
مەڭزىڭلارغا سۆيۈپ ئاناڭلار،
«بالام، ياخشى ئوقۇ» دېگەندە.

يىللار شۇنداق ئۆتتى تۇيدۇرماي،
چاقچاق قىلىپ بىزىلەرگە پات - پات.
مەرىپەتنىڭ داۋانلىرىدا
دىل رىشتىسى چىگىلدى قات - قات.

ئۇچۇم بولغان قۇش بالىسىدەك،
ھەر ياقىلارغا ئۇچتۇڭلار رەت - رەت.
ئالبۇم كۆرۈپ يالغۇز خانەمدە،
قالدىم بۈگۈن سىلەرنى ئەسلەپ.

سېغىنىدىڭلار بەلكىم سىلەرمۇ،
قىسمەتكار دۇر رەڭدار بۇ ھايات.
مىسرا تىزىپ نامە يوللىدىم
سۆيگۈ تولغان ئوتلۇق يۈرەكتىن،
بولۇپ قالسۇن سىلەرگە سوۋغات.

يىگىرمە بەش يېشىغا

(ئايالىم خاتىرىسىگە)

ئىزلىرىڭغا چېكىپ نەقىشلەر،
تولدۇڭ بۈگۈن يىگىرمە بەش ياشقا.
كۈلكە بىلەن بەرنالىقىڭدىن
ھەمراھ بولۇپ كەلدىڭ قۇياشقا.

قىسمەتلەرگە يېمەستىن ۋايىم،
كۈتۈپ ئالدىڭ يىگىرمە بەش باھار.
ياشلىقىڭنىڭ مۆلدۈرى، ئاھى
ئېزەلمىدى قەلبىڭنى زىنھار.

بار ئالدىڭدا پايانسىز ئۇپۇق،
چاقىرماقتا سانسىز چىغىر يول.
يوللىرىڭغا سالاي پايانداز،
ئىقبالىڭغا يېتىپ بار ئۇدۇل.

شېئىر ۋە مەن

ئەزەلدىن خىيالچان بىر يىگىت ئىدىم،
خىيالىم ئۆركەشلەپ ئاققان شوخ دەريا.
توختاۋسىز چاپچىغان ئۇيقۇنلىرىدا
تاللىدىم شېئىرنى مەڭگۈلۈك ھەمرا.

يازىمىدىن سۆيۈنۈپ كۈلسە ھەر يۈرەك،
مەن ئۈچۈن ئالەمچە شادلىق يوق بۆلەك.
شېئىرنىڭ ئازابلىق تولغاچلىرىدا
ئېتىقاد - ئىمانىم ھامان يار - يۆلەك.

ۋۇجۇدۇم كۈچ بەرگەچ تىنىقلىرىمغا،
تاپىمەن شېئىردىن ھەممە - ھەممىنى.
قەلبىمدىن چاقنىغان ئوتلۇق ھېسلىرىم
تارىخقا خاتىرىلەپ ماڭماقتا مېنى.

چاقىلىقتا بىر يۈرەك قالدى

باياۋاندا قەدىم قەلئە بار،
ئۇندا مەندىن بىر قەلب قالدى،
چاقىلىقتا بىر يۈرەك قالدى.

كروران
گۈزەللىككە بۆشۈكسەن ھامان،
ئەلىمىساقىتىن بۈگۈنگە تامان.
ساھىللىرىڭدا
چىچەكلىرىڭ ئۇخلايدۇ پىنھان.
ئاي دالىدا تېنىگەن چوپان
گۈل ئىشقىدا يۈرەر خىرامان.

كۆنچى دەرياسى
ئاستا - ئاستا كەلدى ئېقىتىپ
مەختۇمسۇلانىڭ سۈمبۇل چېچىنى.
چوڭ سورىغان ئويچان بىر يىگىت
ئۆتكۈزمەكتە مىڭ بىر ئازابتا،
جەنۇبتىكى ئۇزۇن كېچىنى.

باياۋاندا قەدىم قەلئە بار،
ئۇندا مەندىن بىر قەلب قالدى،
چاقىلىقتا بىر يۈرەك قالدى.

سەھرادىكى شائىر مۇئەللىم

سەھرادىكى شائىر مۇئەللىم
كۈي تۆكىدۇ سەبىي دىللارغا.
ئىخلاى بىلەن بەرگەچكە تەلىم،
بوۋاقلارمۇ كىرەر تىللارغا.

جۈپ كۆزلەردىن چاقنايدۇ زىيا،
ساپ قەلبىلەر يورۇغاچ تاختىدەك.
مېھنىتىگە قىلماستىن رىيا،
ئۇ كۈلىدۇ خۇددى باھاردەك.

شۇ توپىلىق چىغىر يوللارغا
چۈشتى ئۇنىڭ سانسىز ئىزلىرى.
خاتىرىلىنىپ قالدى قۇرلارغا
بال تېمىتىقان ھەربىر سۆزلىرى.

ئىلھام بەخش ئېتەر ھەسسىلەپ،
گۈل غۇنچىدەك ئوماق بالىلار.
«كۆز تەگمىسۇن مۇئەللىمگە» دەپ،
دۇئا قىلار ئاتا - ئانىلار.

مۇشتاقلىققا پاتىسمۇ بىراق،
ئۇ كۆيمەكتە شام كەبى ھەر ۋاق.
ۋىجدانىغا قويۇلسا سوراق،
جاۋابى شۇ: «مەن ھامان ئويغاق».

ئاياللار ئىستېلاسى

(1)

قاغجىرىغان چاڭقاق لەۋلەر جىيىكىدە
ئويۇپ قالغان قان داغلىرى
بەلكىم ساڭا ئۆتمۈشۈڭنى ئەسلىتەر.
رەڭدار باغىرداقلار ئىچىدە
دىغدېراپ تۇرغان ئالمىلار
بارلىقىڭنى ھاپ ئېتەر.
تولۇپ كەتتى يەر شارى
ئاياللارغا،

ئۇلار

گۇمران قىلدى ھەممىنى:
بوۋاقتى

كۆز ئەينەك تاقىغان پروفېسسورنى،
ھوقۇق تاماسىدا يۈرگەن
بىزنىڭ مۇدىرىنى.

يېقىلدى كېچە

ئاياللارنىڭ كۆكسىگە

ئەنجۈر يوپۇرمىقى ئاستىدا
كۆيدى ئوتلار لاۋۇلداپ،

قىيىندى ئۇپۇقنى ئۆلۈم دەھشىتى.

(2)

نامسىز شەھەر بۇ

يولۇچىلار كېلىپ - كېتىدۇ،
كەتكىنىدە

تارىخنى قويۇپ كېتىدۇ.

چۆللەردىكى قۇم بارخانلىرى

بۇ ئىزلارنى يۇيۇپ كېتىدۇ،
چېچەك ئاچقان يۇلغۇنلار
بۇلارغا قاراپ
توختىماستىن كۈلۈپ كېتىدۇ.

(3)

ئەرلەرنىڭ مەھكۇملۇقى
خۇشال قىلىۋەتتى فىروئىدىنى،
ئۇ كېچىچە يازدى ئولتۇرۇپ
بىر مەيدان قانلىق كۈرەشكە تولغان
تارىخنى.
ئېيتىپ بولدى شەھىر ئازاد
ھېكايىسىنى.

كىملىكىم

يوللار سورايدۇ ئەسلىمنى،
شاماللار پۇرايدۇ نەپسىمنى،
ئورمانلار تورايدۇ قەدىمىمنى،
«سەن كىم؟» دەپ.

قۇملار ئۇرۇلۇپ يۈزۈمگە،
تاغلار تىكىلىپ كۆزۈمگە،
قۇشلار ئىشەنمەي سۆزۈمگە

سورايدۇ يەنە

«سەن كىم؟» دەپ.

دېڭىزلار توختىماي چاپقىلىپ،

ۋولقانلار تىنىمسىز ئېتىلىپ،

جىگدىلەر ئۆزئارا بېقىشىپ،

قۇلاققا قۇلاقنى يېقىشىپ

سورايدۇ يەنە

«سەن كىم؟» دەپ.

ئاڭلاڭلار:

مەن شۇنداق ئىنسان،

بەگقۇلىدەك كۈچتۈڭگۈر پالۋان،

ئوغۇزخان دەك جاھان تىنچىتقان،

ئۈزۈك كەبى تىز پۈكمەس قىران،

سادىر ئوخشاش ياۋغا ئوت ئاچقان،

ناكەسلەرنىڭ قېنىنى چاچقان،

چېلىشلاردا شىر يۈرەك ئوغلان.

كىملىكىم

تەكلىماكان ئېتەكلىرىدە،

تەڭرىتاغنىڭ جىيەكلىرىدە،

تارىم دەريا قايىناملىرىدا،

قەدىم زامان سايلاملىرىدا

قىلىنار داستان.

ھامىلە

ياڭرىماقتا لىرىك مۇزىكا
جىمجىتلىقنىڭ چۈشىنى بۇزۇپ،
بىر يالغۇز يۈرەك
شام نۇرىغا تۆكمەكتە شېئىر
مۇزىكىدىن ھامىلىدار بولۇپ.
تاملار سويۇلۇپ
ئىلاھى كۈيگە يېپىشتى بىر - بىر،
يېزىق ئۈستىلى تارتىمىسىدىن
سەكرەپ چىقىپ قولىيازىلار
چۈشۈپ كەتتى ئۇسسۇلغا.
ئوركىستىر
ئورۇندىدى سىمفونىيىنى،
بۇ مۇڭلۇق كېچە
كۆڭلى سۇنۇق شائىرغا
تۇغۇپ بەردى بىر شېئىر.

ئەلۋىدا، شائىر ئاكا

(مەرھۇم شائىرىمىز روزى سايىت ۋاپاتىغا)

«روزى ئاكام كېتىپتۇ» دېسە،
دەپتىكىنمەن «چاقچاققۇ بۇ گەپ» .
ئىشەنمەسكە يوق ئىكەن ئامال،
چۇلغۇۋالدى مېنى مۇسبەت.

ۋادارىخا، كېتىپسىز شۇنداق،
ئارىمىزدىن ئەۋلىيا سۈپەت.
ئارمانلاردىن يېلىنجاپ سۆيگۈ،
دىلغا پاتتى مۇشتاقلىق قەۋەت.

«دېھقان ئۈچۈن» دەپلا كەلدىڭىز،
«دېھقان ئۈچۈن» دەپلا يازدىڭىز.
شېئىرىيەت قايناملىرىدا
دېھقان ئۈچۈن دۇرلار قازدىڭىز.

خوتەندە بار دېھقان ھەيكىلى،
شۇنچە شىرمەت، بەھەيۋەت، چەبدەس.
قەلبەردە «شائىر ھەيكىلى»
تۇرىدۇ ھەم مەزمۇت، مۇقەددەس.

ئەل كۈيچىسى، شائىر ۋاپاتى
ئەلەم قىلدى مىليون ئۇيغۇرغا.
تەكلىماكان، تەڭرىتاغلىرى
ياش تۆكۈشتى ئونسىز ئۇنىڭغا.

شائىر ئاكا، ئەلۋىدا سىزگە،
ۋەزىنىڭىزنى كۆتۈرمەس ئالەم.
ئۇيۇق سۆيگەن ئەرك قوشلىرى،
قەبرىڭىزدە ئەگىيدۇ ھەردەم.

ئون بىرىنچى دېكابىر خاتىرىسىگە

چاقىرماقتا كەچلىك تانىسلار،
رېستوران ھەم قاۋاقلار يەنە.
مۇنبەردىكى ۋەزىن شىۋىرلاش،
خۇشياقمايدۇ بۈگۈن ئەلۋەتتە.

ئەتە قايناپ كېتىدۇ شەھەر،
غەمكىنلىكتە يۈرىمەن بىراق.
كۈلۈمسىرەپ قارايدۇ ماڭا،
لاتارىيە ساتقۇچى قىزچاق.

ئالدىمىزدا ئالار ئىمتىھان،
قىيىنلارمىز ھەپتە - ھەپتىلەپ.
كەل ئاغىنە ئابلىمىت، ئەكرەم،
ئۆتكۈزەيلى جۈمەنى ئەپلەپ.

قار ياغماقتا كوچىغا

قار ياغماقتا كوچىغا
ئاستا - ئاستا لەپىلدەپ
تەنلەر باغرىغا
قۇيۇلماقتا
كۆمۈش رەڭلىك ساداقەت.

قار ياغماقتا كوچىغا
شېئىر چېچىپ يوللارغا
ئېلىۋالدى شاھ مەشرەپ
خالتىسىغا لىققىدە
سوپىلارمۇ ئاز - ئازدىن
ئېلىپ كەتتى ئۆيىگە.

ياللاڭ ئاياغ بىر چوپان
سولاپ قويۇپ يۇلتۇزلىرىنى
ياساپ چىقتى قارلاردىن
ئىلاھسىمان بىر قامەت.
قار ئادەم
بۈگۈن
تەبىئەتنىڭ ئەركىسى،
ئەتە
يۇلتۇزلارنىڭ سەركىسى.

قار چۈشىدۇ ئاسماندىن،
قار كۆچىدۇ يۈرەككە،
يۈرەك كۆچەر يۈرەككە،

ياغار بىر كۈن قار بولۇپ.

ئېرىپ كەتتى تەنھالىق

قارنىڭ ئاپئاق نۇرىدا،

ئۇچۇم بولدى تىلەكلەر

غېرىب شاھنىڭ دىلىدا،

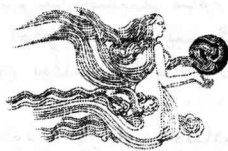
ئىچىۋالدى ئاپقۇرلاپ

شارابىدىن ھەييامنىڭ

قىش بوۋاينىڭ قولىدا.

بۈگۈن

قار ياغماقتا كۈچىغا. . .

سۆيگۈ يادنامىسى

ئۆتمۈشتىكى سەبىي، ئويچان پەرىشتەم
كېرىپ كەلدىڭ چۈشلىرىمگە نەچچە رەت.
ئاپان بولار خىرەلەشكەن كەچمىشلەر،
مۇھەببەتلىك ھاياتتىكى سەلتەنەت.

تۇتاش ئىدى دىلىمىز ۋە تىلىمىز،
ئۆتكەندىن ئادەم بىلەن ھاۋادەك.
كۆڭۈل خالىي شەيتانلار ۋە سۆھبەتتىن،
يانار ئىدى ۋۇجۇدلاردا ئوت تىلەك.

سۆيگۈ ئىزدەپ يۈرگەنلەرگە شۇم تەقدىر
كېلىدىكەن ئەزەلدىن بەك رەھىمسىز.
ھەر تەرەپكە كەتتۇق سالغا تېشىدەك،
قىسمەتلەرگە بويۇن ئەگدۇق ئامالسىز.

نە بۇلۇڭدا ئولتۇرسەن ژېنىدەك،
ماركس كەبى يېزىپ چىقتىم سالام خەت.
قايغۇرمىغىن، تۆكۈپ يۈرمە يېشىڭنى،
ھەمراھ بولسۇن يوللىرىڭغا ساداقەت.

كۈلكە بىلەن خۇش ئۇزايلى دۇنيادىن،
قەبرىلەردە يۈرسۇن ئەگىپ كەپتەرلەر.
شاھىت بولۇپ پاك سۆيگۈگە تۈنلەردە،
نۇرلار چاچسۇن ئۈستىمىزگە ئەختەرلەر.

مۇھەررىرى: ئەزىز تۇردى
لايىھىلىگۈچى: ئەكبەر سالىھ
كوررېكتورى: ئادالىت مەخسۇت

سۆيگۈ يادنامىسى

ئابدۇللا ئېلى

*

شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى نەشر قىلدى
ۈمچى شەھىرى جەنۇبىي ئازادلىق يولى 348 (№)
شىنجاڭ شىنخۇا كىتابخانىسىدىن تارقىتىلدى
بىرلىك شىۋىسىگە قىسقۇچ بۇيۇملار باسپىچىلىق چەكلىك شىركىتىدە بېسىلدى
فورماتى: 787×1092 مىللىمېتىر 1/32
باسما تاۋىقى: 3.75 قىستۇرما ۋارقى: 2
2002 - يىلى 8 - ئاي 1 - نەشرى
2002 - يىلى 8 - ئاي 1 - بېسىلىشى

تىراژى: 3000—1

ISBN7—228—07388—6/I. 2637

مۇقاۋىنى لايىھىلىگۈچى: ئەكبەر سالىھ

ISBN 7-228-07388-6
I·2637(民文) 定价: 8.00 元

ISBN 7-228-07388-6

9 787228 073887 >